

ALUMINIJ

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GLINICE
IN ALUMINIJA „BORIS KIDRIČ“ KIDRIČEVO

Stev. 2

Februar 1973

LETNIK XI.

OB 8. MARCU — DNEVU NAŠIH ŽENA:

Praznik,

Kaj naj zapišemo ob letošnjem 8. marcu — borbenem prazniku naših žena?

Poudarjam, **BORBENEM** — tudi zaradi tega, ker boj za resnično enakopravnost naših žena, predvsem še delovne žene v proizvodnji, še ni izbojevan. Nič pesimizma ni v tej ugotovitvi; samo pogledimo v svojem okolju in prepričali se bomo lahko, da je temu res tako. Boj za resnično enakopravnost naše delovne žene še vedno bojujemo in prav 8. marec je priložnost za to, da napravimo kvaliteten premik v tem družbenem prizadevanju, ki pa ne sme in ne more biti zgolj domena ženskega gibanja pri nas, marveč vseh družbenih dejavnikov in če se hočemo še radikalneje izraziti: tudi delovnih sotovarišev.

V vseh družbenih sredinah, v vseh delovnih okoljih, bi morala biti bolj ustvarjalno prisotna in tudi uresničevana velika pridobitev, ki so si jo žene izbojevale v dolgotrajnem boju za svoje osnovne pravice, v času narod-

no-osvobodilnega boja tudi s puško v roki — kot partizanke, aktivistke in nepogrešljive sodelavke v zaledju.

Na današnji stopnji družbenega razvoja, v času ustanavljanja temeljnih organizacij združenega dela, je potemtakem glavno in osnovno poprišče boja za uveljavljanje dejanske enakopravnosti naše delovne žene prav v doslednem uveljavljanju takoimenovanih delavskih ustavnih dopolnil — z vsemi tistimi posebnostmi, ki so pogojene z mestom, vlogo in neprecenljivim deležem naše žene v proizvodnji in na drugih področjih družbene stvarjalnosti.

Z rdečimi nageljčki in najboljšimi željami za letošnji njihov praznik torej tudi naša stalna pripravljenost in tvorno sodelovanje v skupnih prizadevanjih, da bodo naši delovni ženi v okolju, kjer dela in živi, ustvarjeni taki pogoji, da se bo lahko še bolj učinkovito uveljavljala kot upravljalca in oblikovalka naših družbenih smotrov in dejanj.

Letošnji **OSMI MAREC** naj bi bil stopnica višje k uresničevanju tega družbenega smotra, katerega smo sicer že lepo deklarirali, vendar pa ga v vsakodnevni praksi še vedno premalo dosledno uresničujemo.

S. K.

ki obvezuje ...

Poglejmo resnici v oči

Pod tem naslovom nam je tovariš Maks Tominc poslal daljši dopis, v katerem načenja razne probleme in vprašanja, zakaj in kako. Odgovorni urednik mu na posamezna vprašanja odgovarja sam ali pa je odgovore dobil od določenih služb in organov. Pri preveč splošnem vprašanju mogoče vedno ne bo odgovora, kar pa ne izključuje problema, da ta ne bi obstajal.

Glavni urednik pripominja: »Skušal bom nekatere zadeve, ki so konkretnije navedene, objasniti, zato bom takoj za vprašanjem pisca vstavil obrazložitev, da bo zadeva bolj pregledna«.

Tominc: V časopisu se oglašam prvič, zato bom skušal stvari napisati preprosto in tako, da bodo razumljive. K temu pisanju me je privedlo mnogo stvari, od alarma uredniškega odbora, ki pravi, da ni dovolj prispevkov za naš časopis,

do raznih enostranskih tolmačenj raznoraznega in neobjektivne kritike tistih, ki kritizirajo, sami pa še nikoli niso nič napravili. Vse, kar bom napisal, bom napisal v upanju, da zato ne bom čutil

posledic, kot jih je čutil že marsikdo, ki je povedal resnico. Tovariši, ki se bodo čutili prizadeti, mi naj oprostijo, kajti mislim, da je bolj pošteno nekaj povedati javno, kot za raznimi vogali, ki taka govorčenja še popačijo.

Osebni dohodki

Ker smo ravno pri najbolj občutljivem delu, to je pri osnutku pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, bi se tega dotaknil najprej. Razpon 1:6 se mi zdi prevelik. Osebo me-

nim, da bi bil razpon 1:4,5 ali 1:5 dovolj velik, da bi tisti najnižji zaslužil toliko, da bi živel človeku dostojno življenje, strokovnjak pa bi tudi bil za svoje delo primerno plačan.

Odgovarja urednik: Razmerje med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom je po sedaj še veljavnem pravilniku:

točke	331	1600	2000
	1	4,83	6
Po predlogu pravilnika, ki je v obravnavi, pa je predvideno:			
točke	378	1623	2000
	1	4,3	5,3

Po določilih splošnega družbenega sporazuma pa je odobreno to razmerje celo 1:6,6.

Tominc: Druga plat tega je umetno povečevanje osebnih dohodkov na tistih mestih, kjer sedijo ljudje z neustrezno strokovno izobrazbo in jim »strici, možje, kolegi, itd.« ustvarjajo in jih zagovarjajo po raznih linijah, da tam ostanejo, češ saj so sposobni za to delovno mesto, kljub temu, da nimajo kvalifikacije, ki je po sistemizaciji delovnega mesta potrebna. Tukaj marsikoga boli, pa si ne upa povedati, ker se boji maščevanja. Vendar, če bomo še vedno na to gledali, ne bomo imeli še tako hitro resničnega delavske-

ga samoupravljanja, o katerem toliko govorimo in pišemo. Gre se pa delavsko samoupravljanje grupa ljudi, ki krojijo uso do vsem in se za raznimi samoupravnimi akti skriva mnogokrat osebna odgovornost posameznikov, ki so znali osebno odgovornost razdeliti na kolektivno odgovornost, ki jo pa do danes preganja edino stečaj podjetja. Tega pa vedno čuti jo delavci z nižjo izobrazbo, ki praktično za to niso krivi, strokovnjaki pa se upokojijo ali pa odidejo v druga podjetja, mnogi brez čuta odgovornosti.

Radi bi sliko vsake OZD

Tominc: Mislim, da bi bilo prav, da bi v našem časopisu videli sliko za vsako OZD posebej, koliko je delovnih mest

zasedenih z eno, dvema ali morda celo s tremi stopnjami nižje izobrazbe, da bi potem (Nadaljevanje na 2. strani)

KIDRIČEVO

Varnost pri delu

Služba ima namen, da v bodoče objavlja stanje nezd v našem glasilu za vsak pretekli mesec.

Mislím, da je potrebno, da se člani kolektiva pravočasno seznanijo s problemi varstva v podjetju in na ta način spoznajo odnose o stanju nezd med posameznimi obrati.

Preden bi podal poročilo o nezdah za mesec januar, moram člane kolektiva seznaniti s postopkom prijavljanja poškodb.

Odkrito povedano, mi je nekoliko nerodno pisati o tem, ker smo že pisali, kakor v našem časopisu, tako v raznih okrožnicah, med ostalim pa tudi interni pravilnik o varnosti pri delu jasno citira način in postopek za prijavo poškodb.

Namreč, še vedno se dogaja, da posamezni člani kolektiva poškodb ne prijavijo pravočasno. Ne morem trditi, da je vzrok nepoznavanje postopka pri poškodbah; če pa še komu ni jasno, je zadeva naslednja, da ne bo več prihajalo do nepotrebnih razprav in celo do tožb.

Vsaka zakasnitev poročila o poškodbí, pa naj se je pripetila v tovarni ali pa na poti v tovarno, kakor tudi na poti domov, ima za posledico zakasnitev obračuna staleža prizadetim.

Delavci, ki so bili poškodovani, zaradi tega negodujejo, ker pri obračunu osebnega dohodka ni bil zajet čas njihovega staleža zaradi poškodbe ali pa je bil zajet stalež, samo ne kot poškodba.

Iz naše pisarne so bile že večkrat poslane okrožnice, na vseh predavanjih in seminarjih je bilo posebej poudarjeno, v pravilniku tčk. 16 je konkretno zapisan postopek in način prijave nezd. Mislím, da je tako obširno obveščanje dovolj, navsezadnje je le v korist vsakemu posamezniku, da mu stalež lahko pravočasno in pravilno obračunajo.

O vsaki, tudi najmanjši nezdí, morajo vodje obratov obvestiti našo službo v roku 24 ur, oziroma, takoj po dela prostem času.

Delavec, ki ni takoj ali pa vsaj do konca delovnega časa izmene javil poškodbo neposredno nadrejeni osebi, poškodba po našem pravilniku ne more biti upoštevana kot nezdá.

Vsaka nezdá mora biti vpisana v knjigo nezd, vpiše jo neposredno nadrejeni delavec.

Služba izpolni obrazec ER-8 in ga pošlje odgovornim v podjetju in zunanjim ustanovam; če je to v določenem roku opravljeno, ni nepotrebnih problemov.

V mesecu januarju 1973 smo imeli devet poškodb:

	število
1. OZD Skupne službe	1
2. OZD Glinica	2
3. OZD Aluminij	4
4. OZD Vzdrževanje in del. sredstva	2

VIRI NEZGOD:

- dve nezdí so povzročili kovinski predmeti
- ena nezdá se je pripetila pri delu s kriolitom
- ena nezdá se je pripetila z vročo vodo

- dve nezdí sta se pripetili pri hoji po stopnicah
- ena nezdá na poti s kolesom
- ena nezdá na poti z mopedom
- ena nezdá na poti z motornim kolesom

VZROKI NEZGOD:

- tri nezdí so se pripetile zaradi poledice na cesti
- ena nezdá zaradi zdravstvene hibe spodnje okončine (noge)
- ena nezdá zaradi nepravilne uporabe zaščitnih sredstev
- štiri nezdí so se pripetile zaradi subjektivnega faktorja samega ponesrečenca.

NEZGODE PO DNEVIH:

V ponedeljek so se pripetile 3 nezdí, v torek ena, v sredo tri in v četrtek dve nezdí.

1. Franc Vtič, delavec iz Livarne, se je 1. januarja 1973 peljal z mopedom na delo; na poledeneli cesti ga je z mopedom zaneslo, naka je padel in si poškodoval dlan leve roke.
2. Martin Unuk, delavec iz Glinice; ko se je vračal s podesta, kjer je odpiral ventil, mu je na predzadnji stopnici spodrsnilo. Ponesrečenec je padel in si pri tem poškodoval desno nogo.
3. Franc Turk, delavec iz Strojnega vzdrževanja, je koval železo; pri tem delu mu je vroč kovinski tujek padel na roko. Ponesrečenec si je lažje opeknel sredinec leve roke.
4. Franc Prešiček, delavec iz Skupnih služb, je nadomestoval kurirja v tovarni; pri vožnji s kolesom je na poledeneli cesti padel in si poškodoval levo ramo.
5. Anton Medved, delavec iz Elektrolize, se je z motornim kolesom peljal na delo; poškodoval se je, ko je na poledeneli cesti padel. Utrpel je težjo poškodbo, t.j. zlom ključnice.
6. Stanko Kolarič, delavec iz Strojnega vzdrževanja, se je poškodoval 11. januarja 1973, ko je brusil kline. Pri tem delu mu je kovinski tujek padel v desno oko. Ponesrečenec je utrpel lažjo poškodbo.
7. Ivan Cafuta, delavec iz Kotlarne, se je poškodoval 17. januarja 1973, ko je pri rednem obhodu v vodarni šel po stopnicah. Pri hoji po stopnicah mu je spodrsnilo, zaradi česar je padel in si poškodoval desno nogo v kolenu.
8. Janez Kolar, delavec iz Elektrolize, se je poškodoval 22. januarja 1973. Pri ugašanju anodnega efekta je prišlo do brizganja tekočine kriolita v okolico peči. Delavec se trenutno ni mogel izogniti in je utrpel lažje opekline na nartnem delu desne noge.
9. Franc Štumberger, delavec iz Livarne, se je 24. januarja 1973 poškodoval pri kopanju — umivanju. Ko je odpiral ventil na mešalni bateriji za dovod vroče vode, je ob izlivu vroče vode utrpel lažje opekline na desni roki.

A.S.

Poglejmo res

(Nadaljevanje s 1. strani)

napravili analizo, v kateri smeri nam manjka kadra, kaj lahko napravi naš izobraževalni center in kateri se naj šolajo zunaj, pa tudi s pomočjo štipendije. Zraven tega pa naj bi bil podatek, koliko ljudi ima določeno strokovno izobrazbo, pa nimajo delovnih mest.

Odgovarja direktor Kadrovsko-socialnega sektorja:

Preden preidem konkretno k odgovoru na vprašanje, ki zadeva sektor, za katerega odgovarjam, dovoli tovariš Tomine, da izrazim svoje zadovoljstvo ob tem, da je tudi nekdó od delavcev v neposredni proizvodnji vzel v roke pero in se oglasil v NAŠEM časopisu. Upajva, da ne boš ostal pri tem osamljen in da se bodo v prihodnjih številkah »Aluminija« oglasili tudi tvoji sodelavci s tem ali onim vprašanjem, na katerega ne vedo odgovora.

Ko sem prebral tvoj dopis, kar nisem mogel verjeti, da je

Program izobraževanja za vse zaposlene

Na tej osnovi pa sedaj v okviru našega izobraževalnega centra pripravljamo program izobraževanja za vse zaposlene, ki nimajo ustrezne izobrazbe za delovno mesto, na katerem delajo. In če bo naše delo naletelo v kolektivu na podporo in razumevanje, po nekaj letih neustrezna izobraz-

ba v TGA ne bo več problem. Seveda, tu še zdaleč ni mišljena samo formalna izobrazba (če bi bilo tako, bi bilo enostavnejše vsem starejšim kadrom, ki nimajo ustrezne izobrazbe, to priznati, kot to delajo v nekaterih državnih ustanovah). Z izobraževanjem mislimo predvsem na tista zna-

Meniš, da bi bilo prav v našem časopisu napisati, koliko je v našem podjetju delavcev, ki imajo za eno ali več stopenj nižjo izobrazbo, kot jo zahteva njihovo delovno mesto. Zelo rad ti postrežem s temi podatki, saj smo jih v kadrovsko-socialnem sektorju zbrali takoj po razporeditvi zaposlenih na delovna mesta — po novi sistemizaciji. Te podatke smo že pred meseci posredovali Odboru za kadre, družbeni standard in varstvo pri delu; ta je o njih razpravljal in sprejel določene sklepe. Prav tako smo tudi naredili že vse analize, ki jih navajaš, in še mnogo drugih.

nja, ki dajejo dejansko usposobljenost za opravljanje določenega dela. Tako znanje pa lahko pridobi delavec le s študijem, po posebej prirejenem programu, kateri zajema funkcionalna znanja, ki so potrebna za opravljanje določenega dela. Zdi se mi, da nekateri v našem kolektivu, ko poudarjajo posebnost diplom in spričeval, pri tem zanemarjajo delovne učinke tako tistih, ki imajo diplomu, kot tistih, ki uradnega potrdila o šolskih kvalifikacijah nimajo.

Oglejmo si,

od česa je odvisen učinek dela

na delovnem mestu:

1. od splošnega in teoretičnega strokovnega znanja posameznika in delovne skupine, v kateri dela;
2. od funkcionalnega specialističnega znanja posameznika in delovne skupine, v kateri dela;
3. od osebne in skupinske motivacije pri vlaganju naporov za doseganje delovnih rezultatov;
4. od stila vodenja vodilnih in vodstvenih kadrov.

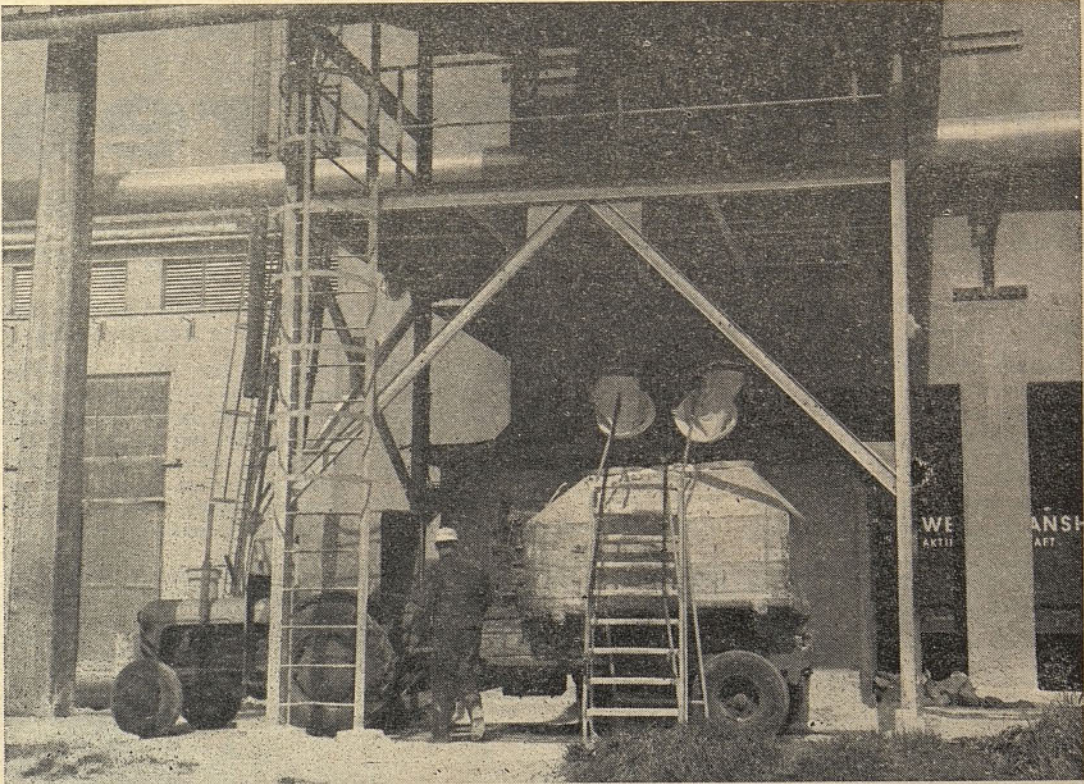
Če z določenimi vrednostmi kombiniramo te štiri dejavnike med seboj, lahko ugotovimo, da dosegajo posamezniki in delovne skupine, čeprav razpolagajo z enako stopnjo formalne izobrazbe, zelo različne rezultate. V vsaki delov-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Naše poslovanje

V tej številki Aluminija pričenjamo z redno objavo informacij pod naslovom »Kako smo poslovali?«

smo mogli pravočasno dobiti podatke. Ti so namreč na raz-

Nakladanje glinice

Prva objava podatkov je skromna in še daleč od oblike, katero želimo in ki bi članom kolektiva čimbolj nazorno prikazala uspehe našega dela, pa tudi težave, s katerimi se srečujemo pri izvrševanju nalog, katere smo si določili v pričetku leta.

Kot vedno, uredniški odbor vabi tudi tokrat k sodelovanju čimvečji krog članov našega kolektiva, ki naj s svojimi prispevki popestrijo stalno razpravo o našem delu. K

sodelovanju je vabljen dejansko sleherni član kolektiva, ne glede na to, kakšno delo opravlja. Mnenja smo, da bi tudi prispevki v obliki vprašanj veliko prispevali k izoblikovanju te rubrike. Navsezadnje pa ne gre prezreti dejstva, da bi taka oblika medsebojnega obveščanja prispevala tudi k boljšemu delu.

Tokrat objavljamo podatke za mesec januar, razen za osebne dohodke, za katere ni-

polago šele po petnajstem v mesecu za pretekli mesec. Podobno je tudi z normativi o porabi surovin, o katerih nameravamo v bodočih objavah razpravljati nekoliko več.

Upamo, da bomo v prihodnji številki lahko primerjali tudi te podatke za januar in februar.

Z željo, da bodo člani kolektiva v letu 1973 bolj seznanjeni z rezultati poslovanja, posredujemo za mesec januar

nici v oči

ni organizaciji pa smo dolžni in upravičeni priznati samo delovne rezultate, ne pa formalne zasedbe delovnega mesta in formalne šolske izobrazbe. Določena stopnja verjetnosti obstaja, da bo imela oseba, ki ima večjo specializirano strokovno znanje (to pa še zdaleč ni diploma določene izobrazbene stopnje) tudi večji uspeh, vendar je to samo potencialna možnost, ki mora biti s konkretno delovno akcijo tudi realizirana.

Pri nas obstaja relativno veliko zanimanje za šolanje, vendar le za pridobivanje višjih formalnih stopenj šolske izobrazbe, ker je formalna stopnja šolske izobrazbe prevladujoč, ponekod celo izključen kriterij za delitev osebnih dohodkov. Večina ljudi pa se neha izobraževati, brž ko je nekje »snela« diplomu. Tako izostane nepogrešljivo funkcionalno specialistično izobraževanje, ki lahko skupaj s teoretsko osnovo vodi v dejansko delovno učinkovitost.

Z dosedaj povedanim sem skušal pojasniti to, da bi bilo slabo za podjetje, če bi si prizadevali zgolj za formalno zadostitev sistemizacije delovnih mest po načelu: toliko in toliko sodelavcev nima kvalifikacije, naj si jo pridobijo, če pa tega ne bodo storili, si naj poiščejo drugo zaposlitev.

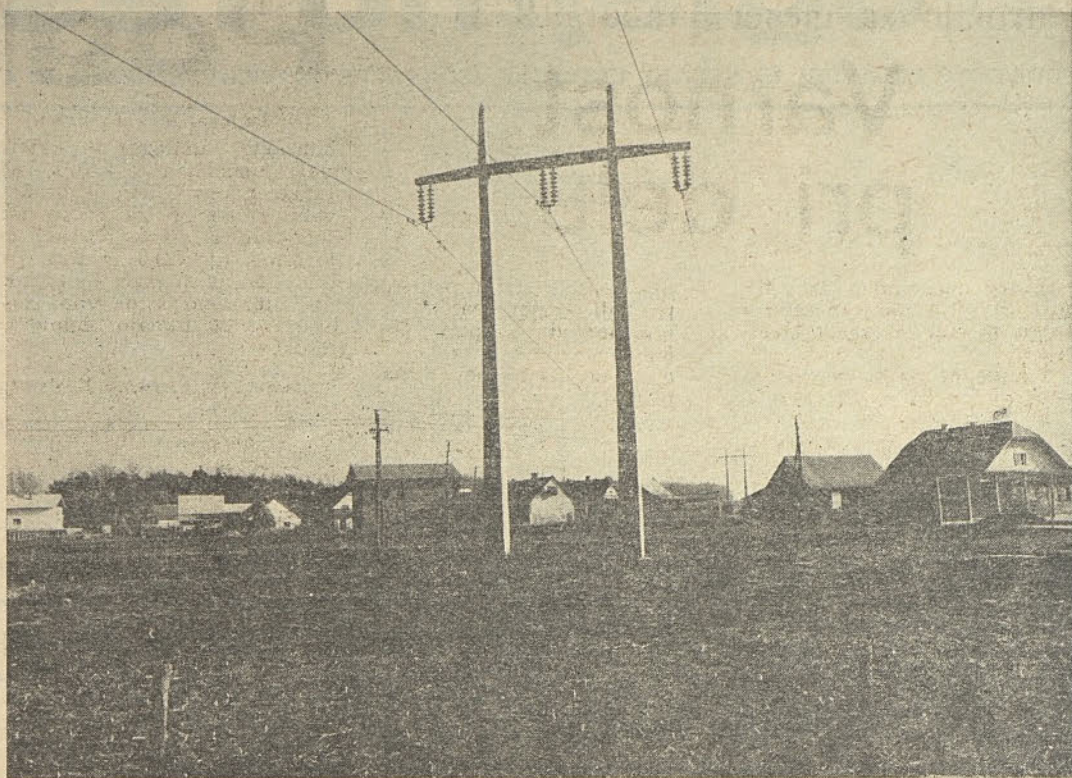
Tak pristop (nikjer na svetu se ga ne poslužujejo) bi gotovo najmanj prispeval k rešitvi problematike izobraževanja, nasprotno, naredili bi še večje probleme, kot jih že imamo. Zaradi tega se moramo lo-

titi tega problema dosti bolj humano in premišljeno. Pri tem pa bomo morali zlasti paziti na to, da bomo vsem, od katerih bomo zahtevali šolanje, dali enake možnosti za izobraževanje, ki jih doslej niso imeli. Podatki o delavcih, ki nimajo zahtevane izobrazbe za delovno mesto, so razvidni iz tabele.

Tabela zaradi tehničnih razlogov objavljamo na 4. strani — zgoraj.

Tominc: Sama trditev, da je nekdo za delovno mesto (brez ustrezne strokovne izobrazbe) sposoben, je nesprejemljiva. Zakaj potem toliko denarja za izobraževanje, če je to samo fraza ali titula? Zanimivo bi bilo vedeti, koliko stvari je za naše podjetje sploh uporabnih v osnutku pravilnika, katerega je sestavil Zavod iz Ljubljane in koliko je ta tuja pamet naše podjetje stala. Obveščenost kolektiva, ki se je že marsikomu maščevala, je pri nas enostranska, da bom bolj konkreten: s sej delavskega sveta smo zadovoljivo obveščeni, kar pa se ostalih organov tiče, ne vemo nič »doli« v proizvodnji; zato se mnogokrat zgodi, da nasedemo tistim, ki sejejo razdor med člani kolektiva, raznimi organizacijami in družbeno-političnimi skupnostmi.

Tominc: Ni pa nikogar, ki bi te ljudi kdaj poklical na odgovornost in se morda vprašal, če s svojim delom in ob-

V januarju 1973 smo zaradi redukcije elektr. energije imeli manjšo proizvodnjo aluminija za 77 t

našanjem sploh še spadajo v kolektiv, v katerem kar brez-

brižno živijo, ker jih je toliko enakih, da niso osamljeni.

Obračun z anonimnostjo - naloga vseh

ODGOVARJA UREDNIK: Strinjam se, da bi morali ukrepati proti vsem, ki podtalno rovarijo in z anonimnimi pismi hočejo ustvarjati neenotnost v podjetju. Vendar je te domala nemogoče izslediti brez pomo-

či zavednih delavcev, ki bi morali vsako tako opazanje konkretno prijaviti. Omenjaš tudi, da se delavci boje preganjanja, če kaj javno povedo. Jaz sem v TGA domala 28 let, pa se ne spomnim, da bi bil kdo klican na odgovornost, če je kaj odkrito povedal in kritiziral napake, bodisi v odborih, komisijah in delavskem svetu ter centralnem delavskem svetu.

Tominc: Osebnost se zavedam, da položaj v podjetju ob današnjih pogojih gospodarjenja ni rožnat, da je akumulacija minimalna, vendar nam nihče na razumljiv način ne pove, po čem prodajamo aluminij doma in zunaj, kakšne uspehe ali neuspehe dosegamo. Ni jih malo, ki so me osebno vprašali, ali je res, da je aluminij, ki je ostal v podjetju po smrti bivšega direktorja, bil prodan podjetju »Metalka« in da je baje to podjetje zasluzilo pri eni toni do 140 zelenih dolarjev, da smo ga prodali pod lastno ceno in da ga tudi sedaj sami ne prodajamo dobro. Že vnaprej vem, da bodo odgovorni rekli, da za take

in podobne govorice niso slišali, kar ne verjamem. Sprašujem se, kje so člani delavskega sveta, katerim je zaupano upravljanje s podjetjem in o teh govoricah razpravljajo z delavci, na sejah pa so tihi, kot da se njih to ne tiče. Tukaj so tudi nadrejeni, ki bi na raznih sestankih od predpostavljenih bili dolžni zvedeti, koliko je pri posamezni stvari resnice. Pa tega ne storijo, ker se jih mnogo »zabubi« in so tihi, saj dobijo svoj denar in jim ni mar, kaj se govori in dogaja okrog njih. Nihče od teh pa ne pomisli, da take nejasne, zamegljene stvari zmanjšujejo polet delavcev, ki potem pomanjkljivo in nevestno strežejo strojem in napravam v proizvodnji in tako dražijo naš proizvod, ki bi pri raznih boljših organizacijah dela in z več čuta odgovornosti bil mnogo cenejši, s tem pa bi bil vsem tudi lepši kos kruha.

ODGOVARJA PRODAJNA SLUŽBA:

Po »Metalki« smo izvozili v letu 1972 2.818 ton aluminija. Zaradi dobrih poslovnih zvez, ki jih ta ima zaradi poznavanja tržišča, smo v povprečju za vsako tono dosegli 21 dolarjev več, kot bi sicer. Metalkina provizija pa je znašala povprečno 6,9 USA dolarjev pri toni.

Za vse - enak red!

Tominc: Dosti je govorjenja, da imamo kup direktorjev, pomočnikov direktorjev, tehnologov in ne vem česa vse še, da so glave tako močne in kljub temu slabo proizvajamo in gospodarimo. Vem, da brez strokovnjakov ni sodobne tehnologije dela, vendar se sprašujem, če imajo povsod vsi razdeljeno delo in če kdo kdaj koga vpraša, če je že kaj napravil. Da se bomo teh in podobnih govoric — dostikrat neupravičenih — znebili, bomo morali več pokazati, povedati in napisati, kaj kdo dela in kaj smo izboljšali ali napravili.

Mnogi očitajo, da sindikat pri nas ne igra svoje vloge. Jaz se s tem v celoti ne strinjam, vendar imam občutek, da je včasih pod vplivom, dostikrat pa se stališča sindikata razblinijo, ker jih člani sindikata v raznih organih ne zagovarjajo. Vse to se nam do-

gaja dostikrat zato, ker imamo ljudi, ki zagovarjajo tisto, kar ustreza njihovi okolici, zato, da so povsod lepi in spoštovani.

Tominc: Pa še premislek vsem odgovornim: je plačano delo v izmenah tako, kot zasluži? Smo pomislili na to, da ta delavec praktično dela vsak dan najmanj osem in 45 minut ure ali celo 9 ur, saj mora 20 minut prej biti na delovnem mestu, če hoče izmeno prevzeti brez škode za proizvodnjo, delovno mesto pa zapusti ob uri ali pa nekaj minut prej. Kje je čas, ki ga porabi za prihod v garderobo, čas za umivanje, itd.? Tako ta delavec zapuša tovarniško »kapijo« 15 minut po uri, tako da še mnogi komaj ujamejo avtobus, ki pelje 15 minut po končani izmeni. Če pa se hoče temeljito okopati, ga zanesljivo zamudi. Tovariši, ki delajo od 7. do 15. ure, pridejo na »kapijo« par minut pred 7. uro, mnogi pa še ob 7. uri najhuje

(Nadaljevanje na 4. strani)

v januarju 1973

1973 tudi podatke o doseženem fizičnem obsegu proizvodnje. Podatki, ki jih navajamo, niso absolutne vrednosti proizvodnje, izražene v tonah, so pa izražene v obliki, ki daje posamezniku dovolj jasno informacijo in vpogled v dosežene proizvodne rezultate, glede na planirane, za pretekli mesec. Da bi posameznik lahko ocenjeval tudi celotni trend

t. j. gibanje v smeri povečanja ali zmanjšanja proizvodnje, navajamo podatke, primerjalno na enak mesec v preteklem letu 1972.

Informacija v vsakem naslednjem mesecu pa bo zajemala razen podatkov za proizvodnjo preteklega meseca še podatke za kumulativno proizvodnjo preteklih mesecev tega leta.

ALUMINIJ:

Plan za januar 1973
odstopanje
Dosežena proizvodnja januarja 1973/72
odstopanje

Dosežena na pečeh	Oddano v livarno
95,96%	94 %
-4,04%	-6 %
101,90%	104,01%
+1,90	+4,01%

Redukcije električne energije v mesecu januarju so povzročile naslednje zmanjšanje v proizvodnji:

1. Neposredno zaradi izpadov v preskrbi z električno energijo je nižja proizvodnja za 1% od skupno planirane.
2. Zaradi premočne ohladišne peči sta bili izklopljeni 2 elektrolitski celici in je izguba v proizvodnji za 0,3% od skupno planirane.

GLINICA:

Plan za jan. 1973 je dosežen pri izluženem Al ₂ O ₃ z	93,04%
odstopanje	- 6,96%
Plan za jan. 1973 je dosežen pri kalc. Al ₂ O ₃ z	97,39%
odstopanje	- 2,61%
Dosežena proizvodnja jan. 1973/72 (izluž. Al ₂ O ₃)	116,81%
odstopanje	+ 16,81%
Dosežena proizvodnja jan. 1973/72 (kalc. Al ₂ O ₃)	105,14%
odstopanje	+ 5,14%

V »Glinici« je dosežena proizvodnja nižja od planirane zaradi:

- pomanjkanja pare ob vključitvi II. avtoklavne vrste,
- okvare membranskih črpalk,
- poslabšane filtracije hidrata,
- izpadov visokotlačnega parnega kotla št. II,

3. Zaradi redukcij v mesecu januarju je izplen nižji za 1% v povprečju.

VZDRŽEVANJE:

Količinski plan proizvodnje aluminija sloni na planiranem številu elektrolitskih celic v obratovanju. Za mesec januar je Vzdrževanje izpolnilo remont peči v elektrolizi za okrog 78% od planiranega.

- popravila grelnih teles na avtoklavu št. 8,
- zamašitve zniževalcev tlaka.

Naša želja je, da bi objavljeni podatki ne služili izključno le kot informacija članom kolektiva. Mnenja smo in pričakujemo, da bo ta informacija vzbudila slehernega delavca k razmišljanju, kak-

šen je njegov delež v prikazanih doseženih rezultatih. Pričakujemo, da bo postal vsak delavec tudi nosilec in soizvajalec pobud za kvalitetnejše delo, ki bo pripomoglo, da bomo uresničili s skupnim prizadevanjem določene planske smotre.

PRODAJA:

	plan	doseženo
Glinica	100%	79,76%
Al. hidrat	100%	76,32%
Aluminij	100%	71,16%
Zlitine	100%	95,92%

ŠTEVILO ZAPOSLENIH:

Tudi ta podatek bomo v naslednjih številkah našega glasila prikazovali primerjalno, upoštevajoč gibanje delovne sile iz meseca v mesec. Tokrat navajamo naslednje podatke:

V letu 1972 je število zaposlenih padlo za 1,78%. Iz kolektiva so odšli 104 delavci — med temi je 45 članov kolektiva upokojenih, prišlo pa je 70 delavcev.

V mesecu januarju 1973 so odšli štirje delavci, prišlo pa jih je deset. Če primerjamo januar 1973 z januarjem 1972, potem ugotovimo, da smo v januarja tega leta imeli manj zaposlenih za 32 delavcev, oziroma, manj za 1,68%. Stopnja fluktuacije v 1972. letu pa je bila 5,3%.

Po mesecih je v 1972. letu fluktuacija bila naslednja:

mesec	fluktuacija
januar	0,31%
februar	0,53%
marec	0,52%
april	0,32%
maj	0,53%
junij	0,63%
julij	0,37%
avgust	0,63%
september	0,63%
oktober	0,47%
november	0,37%
december	0,21%

M. I.

Poglejmo resnici v oči

PODATKI O DELAVCIH, KI NIMAJO USTREZNE IZOBRAZBE ZA DELOVNO MESTO, KI GA ZASEDAJO

OZD	Delavci, ki imajo nižjo izobrazbo, kot jo zaht. DM		Število zap. v OZD	Primerjava s številom zaposlenih v OZD in udeležba v skupnem številu neustrezne izobrazbe v TGA			
	za eno stopnjo	za dve stopnji		% 1:3	% 2:3	% 1 : skupaj	% 1 : skupaj
	1	2	3	4	5	6	7
1. Aluminij	304	5	554	54,87	0,9	45,63	27,75
2. Glinica	200	3	368	54,34	0,8	30,75	16,68
3. Vzdrž. in del. s.	64	—	448	14,24	—	9,88	—
4. Skupne službe	90	10	503	17,89	1,98	13,74	55,57
5. Skupaj:	658	18	1873	35,13	0,96	100,00	100,00

(Nadaljevanje s 3. strani)
tečejo skozi »kapijo«, tako da pridejo na delovno mesto tudi 15 minut pozneje, kljub temu pa so ob 15.05 redki tovariši (tovarišice), ki še gredo skozi »kapijo«. To se pravi, da se

Kje so naše rezerve?

Odgovarja urednik: Določene rezerve imamo v rokah mi sami in samo od nas je odvisno, če jih bomo izkoristili. Poglejmo le tri, sicer navidezno nepomembne primere:

1. Veliko število delavcev in uslužbencev, kakor navajaš, predčasno zapušča svoja delovna mesta, oziroma, prihaja na delo z zamudo.
2. Letno dajemo velika denarna sredstva za vzdrževanje naprav in še posebej sanitarnih naprav, ki so poškodovane zaradi nepazljivosti, nemarnosti ali pa tudi pogosto — namenoma.
3. Tudi s prekomerno porabo materiala, surovin, itd. izgubljam precej denarnih sredstev.

Že ti trije primeri so značilni in kažejo na to, da se samoupravljalci še ne zavedajo pravic in dolžnosti, po katerih se moramo ravnati tudi na tem področju. Ne zavedamo se, da vse to plačujemo iz svojih osebnih dohodkov in svojih skladov, seveda na račun svojega standarda.

Kar pa se tiče odhajanja in prihajanja na delo tovarišev, ki delajo po izmenah, pa najbrž ni tako hudo. Ne vem, če kdo v podjetju dela intenzivno več kakor 7 ur, tako pa je najbrž tudi pri izmenah delu. V ilustracijo navajam ugotovitve v zvezi z odhodom delavcev v dopoldanski izmeni: prihod k vratarnici po končanem delu:

za redni plačani delovni čas preoblačijo, urejajo, itd. Ni jih malo, ki začno s pravim delom ob 7.30, ob 14.30 pa tudi niso več voljni delati in ti rečejo: sedaj gremo domov, pridite jutri, če kaj želite!

med 13.15 — 13.50. uro povprečno 36 %
med 13.50 — 14.05. uro povprečno 46 %
med 14.05 — 14.10. uro povprečno 11 %
po 14.10. uri povprečno 7 %

Člane kolektiva, ki zamuja v službo, vratarji poimenoško popišejo in poročilo z navedbo časa zamude dostavijo vodstvu OZD v nadaljnji postopek.

Tu prihaja do izraza naša odgovornost, da bomo delali tako, kot zahteva delovno mesto. To pomeni, da je tu vprašanje močnejše zavednosti posameznega delavca do svojega dela. Ne more biti predpostavljeno priganjač, temveč le sodelavec, ki s svojo strokovnostjo daje navodila in smernice za delo in ni postavljen zaradi tega, da bo pazil, kako se delavec obnaša pri delu. Ta se mora namreč sam zavedati in spoštovati delovne dolžnosti, ki izhajajo iz dela, katerega mu je dal predpostavljeno ali pa že uveljavljeni tehnološki postopek v procesu dela, iz predpisov in aktov, katere je sprejela delovna organizacija.

Tominc: Za ta vloženi čas, ki znaša cca 16 ur več od tovarišev, ki delajo od 7. do 15. ure, sprejema delavec v izmeni pavšal 4.500 točk, ki znašajo 7.380 S din. Je to pravično nadomestilo za izgubljeni čas?

Prometna nezgoda

Avtomobilist je podrl pešca, kateremu se na srečo, ni nič hudega pripetilo, le malce preplašeno je gledal okoli sebe.
»Nič hudega, zberite se vendar, zberite se!« ga je tolažil sofer.

»Ja, na koliko delov pa sem se raztreščil, da se moram zbrati?«

Kako je z dodatkom za nočno delo?

ODGOVARJA VODJA ODELKA ZA OBRAČUN OSEBNIH DOHODKOV:

Kakor je znano, znaša dodatek za nočno delo v izmeni: 25 % od opravljene nočne ure, 30 % od opravljene nedeljske ure.

Pavšala pri nas ne sprejema nihče. 4.500 točk dodatka za nočno delo ne sprejema pri nas nihče, ker je s sklepom centralnega delavskega sveta določeno, da znaša minimalni dodatek za nočno in nedeljsko delo skupaj 14.000 S din, kar

Nekaj primerov:

Točke po pravilniku	Dodatek
441	cca 11.300 točk x 1,48 = 160,77 N din
495	cca 12.900 točk x 1,48 = 190,93 N din
570	cca 14.700 točk x 1,48 = 219,93 N din
725	cca 18.500 točk x 1,48 = 274,51 N din
814	cca 21.400 točk x 1,48 = 314,08 N din

Če je po razporedu več ur, kakor jih imajo delavci dnevne izmene, pa so te ure plačane.

Tominc: Niso osamljeni primeri, ko marsikdo s svojim delom vpliva, da dela nadure, katere potem opravičujejo na razne načine, ki so tako rafinirani, da jih odgovorni ne raziščejo, ali je bilo to res nujno potrebno, ali se ne bi dalo mnogo teh del opraviti v rednem delovnem času s ču-

je pri vrednosti točke 1,48 din — 9.460 točk.

Če preračunamo dodatek za delo v izmeni (nočno in nedeljsko delo) in to primerjamo s povprečno enomesečno plačo, preračunano na 184 ur, znaša skupni dodatek, izražen v odstotkih — 11,5 %. Ker je po zakonu (samoupravnem sporazumu) določen dodatek v odstotkih od osnove, je povečevan v absolutnem znesku le v primeru, če povečujemo osnovno ali pa odstotek dodatka.

tom odgovornosti in z boljšo organizacijo dela.

Odgovarja urednik: Strinjam se, da bi se mnogokrat dalo delo v nadurah urediti drugače — z boljšo organizacijo dela, pa tudi z zavestjo nas samih. Take in podobne zadeve naj bi po mojem mišljenju reševali v delovnih skupinah in na delavskih svetih OZD; rezultate takih razprav in odločitev pa bi posredovali v vednost vsem v »ALUMINIJU«.

O čeladah v »Glinici«

Tominc: Morda še odgovornim vprašanje: Zakaj v OZD »Glinica« nosijo drugačne, manj udobne čelade, kot v ostalih OZD v tovarni in kako dolgo bo še ta razlika? Delavci, ki so nosili čelade za poskušnjo, so se odločili za vzorec »gozdne čelade«, ki je bila nemške izvedbe in povsem drugačna, kot je ta, ki jo danes nosijo. Prav bi bilo tudi, da bi nosili čelade vsi, ki jih po pravilniku morajo nositi, ali pa nihče, ne pa, da se delajo izjeme, katere odgovorni vidijo, pa nič ne ukrepajo in s tem delajo manj vredne tiste, kateri čelade uporabljajo.

Odgovarjajo:
OZD »Glinica« za tip čelade, katerega uporabljamo v OZD »Glinica«, smo se odločili po poskusih in s soglasjem SVD. Nošenje čelad v OZD »Glinica« je za vse v OZD obvezno.

Služba varstva pri delu: Da bi se delavci počutili varni pri svojem delu in da smo se izognili težjim poškodbam na glavah, je podjetje uvedlo nošenje zaščitnih čelad.

Služba varstva pri delu je po nabavi dobila na vpogled

pet vrst čelad. Te čelade smo posredovali posameznim obratom kot vzorec. Namen je namreč bil, da se obrati sami odločijo, katere čelade bi jim najbolj ustrezale. Na podlagi izbire oz. odločitve obratov smo tudi take čelade naročili.

Zakaj smo se odločili za nakup domačih, zakaj ne nemških čelad? Prvič, ker so bile nemške čelade več kot za enkrat dražje, drugič pa zato, ker bi jih morali plačati v devizah.

Navsezadnje pa, kar se funkcionalnosti tiče, so naše domače čelade prav tako ustrezne kot nemške.

Morda še par besed v zvezi z uporabo — nošnjo zaščitnih čelad!

Nedvomno je, da delavci na posameznih mestih, ki se pridržujejo tabelarnega dela pravilnika, upravičeno kritizirajo in negodujejo, zakaj vsi, ki bi morali, ne nosijo čelad.

Nevzdržno je, da posamezniki, med temi so tudi nekateri vodje obratov, dovolijo krniti pravilnik o varstvu pri delu in ne nosijo zaščitnih čelad.

Menim, da morajo prav vo-

dilni in vodstveni delavci dati vzgled ostalim članom kolektiva, ne pa, da je to obratno. Strinjam se, da je tabelarni del pravilnika pomanjkljiv in da ga je potrebno popraviti. Ne vidim potrebe za posamezna delovna mesta, da bi morali uporabljati čelade. Recimo avtomatika, elektro delavnica, strojne delavnice, itd., ko so delavci pri delovni mizi. Saj je vsako zaščitno sredstvo samo ovira, če ne služi svojemu namenu! Ne moremo pa dovoliti, da bi ključavničarji, električarji itd. hodili po obratih brez zaščitnih čelad, kjer so, oz., obstajajo povečane nevarnosti za ljudi. Tu pa moramo biti dosledni in ne smemo dovoliti, da nekaj ljudi jemlje ugled ostalim delavcem in se vede nedisciplinirano po obratih. Vsako neupoštevanje varnostnih določil je treba imeti za kršitev delovne dolžnosti in v tem smislu bi morali odgovorni vodje tudi ukrepati. Nič več zavesti in discipline ni pri uporabi zaščitnih ocal. Kako težke in usodne so poškodbe na očeh — z lugom? Vsi vemo za posamezne obrate, kjer preti nevarnost politja ali obrizga z lugom. Vendar za nekatere ne pomagajo nobena opozorila, tečaji in preverjanje znanja iz varstva pri delu; ne nosijo zaščitnih ocal in poškodbe na očeh so tu. Mojstri, kakor predelavci, nosijo pri tem velik del odgovornosti, saj oni organizirajo delo in razporejajo delavce. Torej je normalno, da delavce opozarjajo in jim ne dovolijo delati brez zaščitnih sredstev. Priporočam odgovornim vodjem, da dosledno upoštevajo varnostna določila. Delajmo vsi na tem, da bo subjekt izločen kot vzrok za poškodbe in odpravimo potencialno možnost za invalidnosti delavca; le na ta način bomo krepili zdravstveno stanje naših članov kolektiva.

Urednik: Jaz sem te dni osebnoprežkusil čelade, ki jih uporabljajo v OZD »Aluminij«, OZD »Vzdrževanje«, OZD »Glinica« in OZD Skupne službe, vendar nisem mogel ugotoviti razlike pri nošenju. Vsaka čelada je, dokler se nanje ne navadiš, neprijetna zadeva. Vendar to odtehta osebna varnost.

V ZDA imajo v takih in podobnih tovarnah povsod, kjer preti nevarnost, pri vseh vstopih v objekt — napisano, kakšna zaščitna sredstva — morajo uporabljati. Brez teh zaščitnih sredstev je vstop prepovedan. Prekrški za neizpolnjevanje varnostnih predpisov so strogo kaznovani. V težkih primerih tudi z odpustom.

Tominc: Zakaj zavajamo tovariše, ki so končali tečaj za VKV elektrolizerje, sedaj pa ni strokovnjakov, ki bi jim podali tehnološki postopek? Jih morda ne potrebujemo, ali morda nimajo pravih imen in priimkov? V vse pa lahko dvomimo. Smo jim nevoščljivi denarja?

(Nadaljevanje na 5. strani)

POPRAVEK

V letošnji 1. številki tovarniškega glasila »Aluminij« je prišlo v tiskarno napake.

Na 5. strani v sestavku — Novembrske nezgode v OZD »Aluminij« — so bile v tabeli izpuščene naslednje številke:

v vrsti — proizvodnja aluminija, pod kolono — oktober, na poti na delo — manjka številka ena (1);

v vrsti — elektroliza »B«, pod kolono — oktober, na poti na delo — manjka številka ena (1);

v vrsti — skupaj, pod kolono — oktober, na poti na delo — manjka številka tri (3)

Upokojenci ustanovili društvo

Najmanj dve leti v sindikatu in krajevni skupnosti prisotna misel in želja, izražena na srečanju upokojencev ob tovarniškem prazniku in starejših občanov ob novem letu, je bila izpolnjena januarja. Upokojenci Kidričevega so ustanovili svoje društvo.

Na zadnjem srečanju upokojencev TGA novembra lanskega leta so izvolili iniciativni odbor; ta je prevzel nalogo, da pripravi vse potrebno za ustanovitev društva upokojencev. Delo je bilo zahtevno in obširno, toda iniciativni odbor ga je opravil v zelo kratkem času. Ob pomoči osnovne organizacije TGA, vodstva TGA in krajevnih organov je bila organizacija dobro izpeljana, zato je tudi ustanovni občni zbor društva upokojencev bil uspešen.

26. januarja ob 8. uri so se upokojenci TGA in krajevnih skupnosti zbrali v dvorani Obrata družbene prehrane z namenom, da si ustanovijo društvo, izvolijo odbor in sprejmejo program za bodoče delo.

Pozdravni nagovor in uvodno besedo je imel predsednik sindikata Viktor MARKOVIČ, nakar so izvolili organe občnega zbora. Zbor je vodilo delovno predsedstvo, katerega predsednik je bil Rudi SELAN. Poročilo o delovanju iniciativnega odbora je podal predsednik tega odbora, Bogo HME-LINA.

Občnemu zboru so prisostvovali: predsednik CDS TGA Adolf KOSI, tajnik OOS TGA Vojo VELIČKOVIČ, tajnik KS Matevž CESTNIK, predsednik KS Anton KOSI, republiški predstavniki, predstavnik občine in sosednjih društev upokojencev.

Po daljši razpravi o delovanju društva upokojencev in

pozdravnih govorih so navzoči izvolili 11-članski odbor in 3-članski nadzorni odbor.

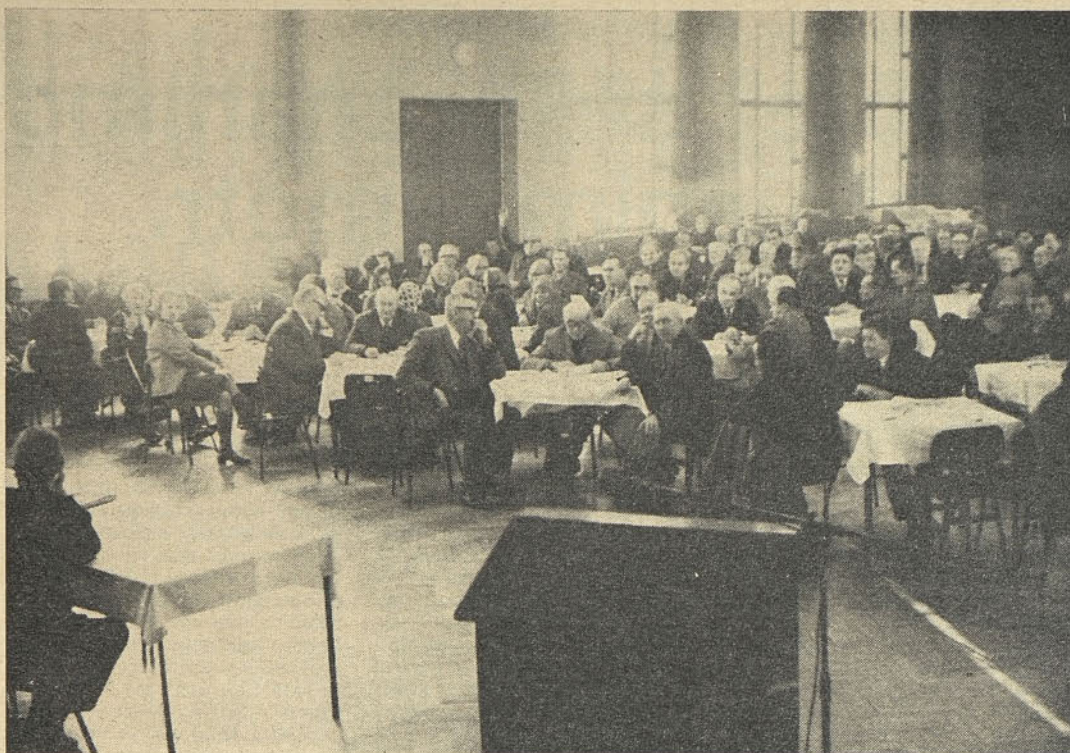
Predsednik društva upokojencev Kidričevo je Bogo HME-LINA, člani odbora pa so: Miloš PAJDIČ, Jakob MURKO, Ernest SVENŠEK, ing. Anton GRAJF, Mirko KOSER, Ivan PREAC, Franc WEIKSLER, Adolf VODUŠEK, Nevenka DROBNJAK in Ivan ELSNER.

V nadzornem odboru pa so: Martin KISELAK, Jože GRADISNIK in Stefan RUTAR.

Prva in največja naloga novega odbora je, da bo društvo upokojencev Kidričevo dobilo svoje klubske prostore.

Novemu vodstvu in vsem članom želimo prav uspešno delo!

-in-

Upokojenci so zborovali ...

OBVESTILO

Zdravstveni dom Ptuj — Obratna ambulanta v TGA Kidričevo — obvešča člane delovne skupnosti, da je celovni čas obratne ambulante v času od 5. februarja 1973 dalje naslednji:

obratna ambulanta bo poslovala od ponedeljka do petka in ob delovnih sobotah po naslednjem dnevnem redu:

1. redni čas ordinacije je od 7.30 do 14. ure;
2. zdravstvene knjižice sprejemamo do 11. ure;

3. nujne bolnike sprejemamo ves čas ordinacije;
4. od 14. do 15. ure opravlja obratna ambulanta dodatna dela, kot npr.: invalidske postopke, sprejeme na delo, administrativna dela.

Ob delovnih sobotah ambulanta ne posluje. Nujne primere je treba javiti pri dežurni sestri, ki bo preskrbela — po potrebi — zdravniško pomoč. To velja tudi za vse ostale primere izven rednega delovnega časa v obratni ambulanti.

Kidričevo, 5. februarja 1973

Šef obratne ambulante:
Dr. Henrik Zlebnik

Poglejmo resnici v oči

(Nadaljevanje s 4. strani)

Gliničarji in livarji - pred zaključnim izpitom

Odgovarja vodja izobraževalnega centra: Tečaj za VKV elektrolizerje je bil organiziran skupaj za gliničarje in livarje kot »Tečaj za VKV delavce kemijsko - metalurške stroke«. Po programu se je tečaj končal maja lanskega leta. Zataknilo se je le pri elektrolizerjih, ker izobraževalni center ni mogel dobiti med našimi strokovnjaki predavatelje za podajanje predmeta »tehnoški proces«. Zaradi reorganizacije in ustanavljanja OZD so bili ti prezaposleni tudi v popoldanskem času in zato niso bili pripravljeni na še dodatne obveznosti.

Na osnovi sklepa Odbora za kadre, družbeni standard in varstvo pri delu je pomočnik glavnega direktorja za tehnične službe uredil s strokovnjaki OZD »Aluminij«, da je izobraževalni center lahko organiziral nadaljevanje tega tečaja. Predavanja potekajo od 24. januarja tega leta in je upati, da bodo prizadeti lahko opravljali zaključni izpit koncem marca ali v aprilu t. l.

Tominc: Imamo tudi mnogo del, ki so tako primitivna, zastarela. Z malo denarja bi lahko ta dela posodobili, če

bi odgovorni imeli več poslušanja do neposrednih proizvajalcev, ki nakazujejo, kaj je treba nabaviti. Samo — vedno ostanemo pri tem izgovoru, ni denarja, kar pa ni vedno res, mnogokrat pa s tem povzročamo škodo. Navedel bom par primerov v OZD »Glinica«, ki jo morda bolje poznam. Tukaj še vedno ročno strgamo in z lopato kopljemo vsedline iz raznih posod, jih ročno vozimo v samokolnicah ven, na prosto. Od tam pa spet ročno nakladamo na prikolico in ročno izpraznjujemo. Kje so tukaj zračni prebijalci, prenosni transporterji in mali grabarji, kateri je lahko montirani na traktor, s katerim sedaj opravljamo prevoze. Drug tak primer je transportiranje apna, katerega uporabljamo za kavstifikacijo in dodatek k lugu. Zakaj vozimo apno v vrečah, ga ročno razkladamo, ročno praznimo, da se ga dobršen del razkadi? In še v vrečah ostane. Lahko bi pripeljali apno v cisterni, jo z zrakom izpraznili brez večjih muk, delovno silo pa, ki je že tako skrbna, uporabili za druga dela, katera sedaj zanemarjamo.

Transport apna in usedlin v »glinic«

Odgovarja direktor OZD »Glinica«: Mislim, da je pisec članka »Poglejmo resnici v oči« hotel opozoriti na probleme v našem kolektivu in prispevati svoj delež k hitrejšemu reševanju težav, ki se vsakodnevno pojavljajo. Vsekakor je pozitivno, da direktni proizvajalci odkrito in javno spregovorijo o problemih, s katerimi se srečujejo, kajti le tako jih bo mogoče hitro in uspešno reševati. Ne bom polemiziral s piscem prej omenjenega članka, ker mislim, da določena izvajanja pisca izhajajo iz premajhne informiranosti. Želim pojasniti dve stvari, ki spadata v področje OZD »Glinica«.

Pisec članka navaja primer ročnega čiščenja raznih posod in se sprašuje, zakaj to delo ne mehaniziramo. Res je, da je čiščenje dekantatorjev, pralnikov in drugih posod še ročno. Problem mehaniziranja čiščenja ni tako enostaven, kot si ga predstavlja pisec, saj je potrebno k reševanju tega problema pristopiti bolj kompleksno. Potrebno je dobro preštudirati delovni postopek, poiskati ustrezno mehanizacijo, potrebno je preštudirati spremembe na posodah zaradi dostopa do posod in v posode ter poskrbeti za varno delo. Če vse to ni dobro preštudirano, lahko pride do nabave mehanizacije, ki ne bo ustrezala ali pa bo zahtevala še dodatno delovno silo. Nalogo za rešitev tega vprašanja ima naša tehnološka priprava dela in prepričan sem, da jo bo uspešno rešila.

Drugo vprašanje, o katerem želim spregovoriti, je vprašanje pisca, zakaj nabavljamo hidrirano apno v vrečah in ne v cisternah. Z uvedbo kavstifikacije povratne sode se je povečala poraba hidriranega apna. Zaradi razkladanja apna bi bilo ugodno, če bi ga dobavljali v cisternah. Pri nas obstaja možnost za praznjenje cistern pod vakuumom, cister-

ne pa je mogoče prazniti z nadtlakom, iz česar izhaja, da bi morali pri nas predelati ves sistem naprav, kar pa bi občutno podražilo ves postopek kavstifikacije. Iz navedenega razloga smo se odločili za vreče, poleg tega bi še omenil, da bo količina apna manjša, ko bo porabljena vsa povratna soda, ki se je nabirala v času po ukinitvi sinter postopka 15. julija 1971 do uvedbe kavstifikacije v septembru lanskega leta.

Zakaj vedno večja poraba električne energije?

Tominc: Morda še vprašanje: zakaj je v naših elektrolizah vedno večja poraba električne energije, ki je faktor, kateri najbolj podraži proizvod, Kako dolgo že delamo za izboljšanje? Delali so razne eksperimente. Kakšni so bili rezultati?

Ogromna finančna sredstva so bila za to uporabljena. Sedaj pa delamo na enak način, kot pred leti. Ne bi kazalo povedati resnice, zakaj mnogi dvomijo v strokovnost tistih, ki so tam delali ali še delajo; morda upravičeno dvomijo. So stvari, katerih se lotevamo, dovolj pretehtane in obdelane tam, kjer je to bolj poceni?

Odgovorni urednik: Po sporočilu direktorja OZD »Aluminij« bo na gornja in ostala vprašanja, ki se tičejo OZD »Aluminij«, prodala odgovor Komisija za proizvodnjo in poslovanje OZD »Aluminij«.

Tominc: Še je ostalo nekaj stvari, o katerih še marsikoga boli, pa si ne upa ali noče reči. Tudi jaz sem mnoge vpra-

šal, namesto koga drugega. Menim, da je bolje vprašati sproti, kot pa, da grede stvari v pozabo. Da bodo mnoge nepravilnosti odpravljene, so v veliki meri odgovorni člani ZK, ki bi se o stvareh morali pogovarjati odkrito z množicami, potem pa pravične in koristne predloge spravljati v dejanja, razširiti svoje vrste. Osnovni pogoj, da bi se vrste ZK še razširile, pa je čistost in samokritičnost članov ZK, da se rešijo oportunistov, ki so še živi in zasedajo taka delovna mesta, za katere nimajo moralno-politične kvalifikacije in niso pripravljeni tako plesati, kot igra godba, ki je kajpak skupna. Vsemu temu pa bodo kos, če bodo imeli podporo v kolektivu in v občinskem komiteju, v katerem bi nedvomno moralo biti več duha Titovega pisma in sej republiškega sekretariata Zveze komunistov.

Torej vso podporo tistim, ki se borijo za lepši in pravičen jutrišnji dan!

Najprej se seznanimo z njenimi smotri

NAŠI ČLANI DELOVNE SKUPNOSTI MORDA ŽE VEDO O TEM, DA JE V ZADNJEM ČASU VSE VEČ SLIŠATI O TAKOIMENOVANI DELAVSKI KONTROLI V OBSTOJEČIH ORGANIZACIJAH SAMOUPRAVLJANJA.

Prav gotovo je to tako zanimiva zadeva, o kateri se splešča zapisati vsaj nekaj besed, kajti prepričan sem, da bo prej ali slej tudi pri nas prišlo do takih razprav.

Če kdo od članov naše delovne skupnosti zasleduje poročila o tem vprašanju na televiziji in v časopisih, potem je gotovo že slišal o delavski kontroli v samoupravnih organizacijah. Menim, da je še kako dobro, če že sedaj zasledujemo razprave o tem vprašanju, ker nam bo to pozneje samo koristilo.

Marsikomu se bo zdel naslov nekoliko čuden in si bo morda zastavil vprašanje, kaj je to sploh — delavska kontrola v

organizacijah samoupravljanja.

V mnogih delovnih organizacijah širom po Sloveniji razprave o delavski kontroli že potekajo, domala najbolj pa izstopajo v delovnih organizacijah na Koroškem, saj v občinah Slovenj Gradec, Ravne na Koroškem, Dravogradu in Radljah ob Dravi potekajo temeljite razprave o tem. Sprejeli so celo nalogo, da bi morali vsaj do konca februarja že izoblikovati določene predloge za organizacijo samoupravne delavske kontrole v taki obliki in s takimi delovnimi metodami, da bo lahko učinkovita v boju proti raznim kršitvam samoupravnih sklepov, torej v boju za utrditev samo-

upravnih družbenih odnosov. Kot pri nas, tako tudi v mnogih drugih delovnih organizacijah potekajo priprave za ustanavljanje TOZD, zato se tudi pri ustanavljanju takih delavskih kontrol zastavlja vprašanje, komu sploh zaupati delavsko kontrolo v delovnih organizacijah. Nekatere seveda prevladuje mnenje, da bi take delavske kontrole morale biti tako pri delavskih svetih v TOZD kot tudi pri CDS, tam seveda, kjer že imajo vso stvar speljano tako daleč. Vsekakor pa je pri vsem tem dan največji poudarek skupni odgovornosti, ki je pri tem vsekakor v ospredju.

Dosledno bo treba kontrolirati, kako so izvrševani in sprejemani sklepi samoupravnih organov in se dosledno boriti proti defektom v samoupravljanju. Doslej so namreč povsod tam, kjer so že razpravljali o samoupravnih delavski kontroli, poudarjali, da mora ta postati organ celotne delovne skupnosti, strogo pa mora bdeti enako nad gospodarjenjem z dohodki kot tudi nad uresničevanjem pravic delavcev.

Že iz tega pa je mogoče spoznati, kako pomembno vlogo bi naj imela taka samoupravna delavska kontrola, ki pa bo uspela le tedaj, če bodo v njej sodelovali še drugi dejavniki. Zato brez dvoma drži to, da bo uspešno delo mogoče zagotoviti le s tesnim sodelovanjem z drugimi službami in organi, ki bodo imeli nad vsem bolj temeljit pregled.

Zato menijo, da bi vse to morali prav posebno tesno povezati s Službo družbenega knjigovodstva kot sestavnim delom samoupravne delavske kontrole. Slednja bi namreč v bodoče morala po slehernem pregledu poslovanja delovnih organizacij sproti obveščati o svojih ugotovitvah, predlogih in mnenjih samoupravne organe in delovne skupnosti.

Že iz teh nekaj vrstic se da povsem jasno sklepati, da je smoter take samoupravne delavske kontrole predvsem v tem, da bi se v bodoče izognili slehernemu kršenju samoupravnih sklepov, da bodo morali biti ti sklepi dosledno izvajani, če so seveda povsem v skladu s samoupravnimi akti delovne organizacije in drugimi zakonskimi predpisi. Vsekakor pa moramo končno priti na kraj raznim mahinacijam, ki so se dogajale v mnogih delovnih organizacijah, kjer ni bilo vedno uspešne kontrole, da bi take zadeve pravočasno zatrli v kati.

Tudi v naši delovni skupnosti se bomo morali takrat, ko bomo razpravljali o ustanovitvi take samoupravne delavske kontrole, temeljito spoprijeti s tako akcijo in se je lotiti z vso resnostjo in odgovornostjo. Vsekakor ne bi bilo napak, če bi pred temi razpravami ali morda v času njihovega trajanja organizirali posebne seminarje za sekretarje delovnih organizacij in tudi za sekretarje organizacij Zveze komunistov, saj bo ta naloga prav gotovo izredno pomembna za ves delovni kolektiv; predhodno pa morajo biti vsi dobro pripravljeni in temeljito z vsem seznanjeni.

-čk-

Iz mizarske delavnice

Vsi skupaj si namreč moramo prizadevati, da bi kar najbolj izoblikovali razne predloge za organizacijo samoupravne delavske kontrole. Dosledno se je treba boriti proti vsem defektom v samoupravljanju in nikomur dovoliti, da bi iz delovne organizacije karkoli odtuževal brez vednosti članov delovne skupnosti in tehtno utemeljenih sklepov samoupravnih organov. Sicer ne bi mogli trditi, da se je kaj takega dogajalo v naši delovni skupnosti, toda ker vemo, da so pred nami zahtevne in odgovorne naloge, moramo biti vedno budni, predvsem še v času, ko sami dobro vidimo razne deformacije okrog nas in še mnogo česa, kar nima s pravim samoupravljanjem nobene zveze.

Minule letne konference OOS v OZD in tudi letna konferenca TZS v TGA (o tem poročamo na drugem mestu), so nam dokaj jasno nakazale pomanjkljivosti v preteklosti, s tem pa že sočasno smernice za

naše bodoče delo na vseh samoupravnih področjih. Prav bi bilo, da bi sleherni član naše delovne skupnosti v bodoče bolj sledil razpravam o samoupravnih delavski kontroli po sredstvih javnega obveščanja, kajti to nam bo še kako koristilo v bodočnosti.

Delavska kontrola bo v bodoče marsikaj spremenila, saj je prav gotovo tudi to eden od vzrokov in ciljev za njeno ustanovitev. Zaradi tega morajo biti priprave za njeno ustanovitev načrtne in konkretne, nikakor pa ne kampanjske, ker bi s tem bilo vse že v samem začetku obsojeno na propad.

Komu bo zaupana delavska kontrola in kako bo vse to izgledalo, trenutno točno ne bi mogli opisati, vsekakor pa bo to obelodanjeno v najkrajšem možnem času. Tako se bomo s tem vprašanjem vsekakor še srečali in kdaj drugič o njem zapisali kaj več.

F. M.

Predstavljamo vam:

Predsednik DS OZD „Glinica“ - tovariš Andrej Gornik

Tovariš Andrej je prevzel funkcijo predsednika DS v OZD „Glinica“ po odhodu prejšnjega predsednika, tovariša Janeza Sukiča.

V svoji proizvodni enoti — Kotlarni — je dobro znan, saj je bil pred reorganizacijo DE predsednik sindikalne podružnice DE „Energetika“. Do nedavnega pa poverjenik sindikalne skupine v Kotlarni. V

regi drugi letnik sedaj obiskuje. Doma je v Ptuj na Potrčevi cesti, kjer živi z ženo in dvema hčerka.

Na vprašanje, s kakšnim konjičkom se ukvarja, se je samo nasmešnil in odgovoril: »Kakšen hobi bi pa še lahko imel poleg dveh hčerkic (3 in 5 let) in učenja?« Vendar je dodal, da je še vedno redni član moškega pevskega zbora »Svoboda« Kidričevo.

O svojem delu v svojstvu predsednika DS pravi, da je to šele prav steklo, da je skorajda še prekratek čas za temeljito oceno o delu samoupravnih organov v novi organizacijski obliki. Vendar pa lahko reče, da je vodstvo OZD v vsakem primeru pripravljeno sodelovati z DS in komisijami.

DS je imel dosedaj 5 sej, na katerih so razpravljali o problemih proizvodnje, o spremembah — dopolnitvah pravilnikov, o delovni disciplini.

Predstavniki DS so sodelovali pri izvedbi referenduma o izenačitvi zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov.

Precej dela je imela komisija za proizvodnjo in poslovanje, ki je usklajevala ocenitve delovnih mest in razpravljala o pravilniku o delitvi OD; skušala je ustreči vsem članom kolektiva v OZD.

Največ neprijetnosti pri delu samoupravnih organov je vsekakor v tem, da OZD „Glinica“ nima primernega prostora za seje, kar je vsekakor večja ovira kot pa delo članov v izmenah.

Upati je, da bo z novo jedilnico, katero urejamo v sanitarnem poslopju, tudi to urejeno.

Na koncu najinega razgovora je tovariš Gornik dejal, da usoda ali uspeh OZD ni v rokah samoupravnih organov in vodstva, ampak vsakega posameznika. Prav vsak lahko s svojo vestnostjo prispeva k boljšemu »jutri«.

Andrej Gornik

predzadnji mandatni dobi je bil član DS, v katerem je zastopal svojo proizvodno enoto. Letos bo imel pri nas že deseto obletnico prihoda v podjetje, vmes je bil na odsluženju vojaškega kadrovskega roka, od 1965. leta pa je neprekinjeno član kolektiva.

Po poklicu je strojni ključničar in dela pri vzdrževanju v Kotlarni. Že kmalu po končanem šolanju na ŽIS v Mariboru se je vpisal na Tehniško varilsko šolo, katero pa je zaradi bolezni moral opustiti. Vendar mu sla po znanju ni dala miru. Pozneje se je vpisal kot dopisni študent na TSS — strojni oddelek, kate-

LETNA KONFERenca SINDIKATA OZD »ALUMINIJ«:

Delavcu omogočiti strokovno obrambo

19. januarja 1973 so se v sejni dvorani CDS zbrali delegati na letni konferenci sindikalne organizacije. Po izvolitvi organov konference so poslušali poročilo predsednika in o njem razpravljali. Od 50 delegatov je na letni konferenci bilo prisotnih 44 in 6 upravičeno odsotnih.

Razprava na konferenci je bila obširna, saj je trajala 3 ure. Na koncu so izvolili komisijo z nalogo, da pripravi zaključke letne konference. Te podajamo v skrajšani obliki:

1. Sindikalni delavci se morajo pred vsako sejo v važnejših stvareh posvetovati s člani; to naj velja tudi za samoupravljalce.
2. Sindikalne poverjenike moramo izvoliti v vseh delovnih grupah; te so po našem statutu najosnovnejša sindikalna celica.
3. Posebno pozornost morajo sindikalni in samoupravni organi posvetiti obveščanju članov kolektiva.
4. Poseben problem v naši OZD predstavljajo delovni invalidi. Naša dolžnost je, da z vodstvom in organi samoupravljanja najdemo ustrezne rešitve. Vodstvo se bo zavzemalo za čimprejšnje beneficiranje delovnega staža v elektrolizah.
5. Konferenca je predlagala, naj bi v naši sedanji politiki kaznovanja sindikat omogočil vsakemu obtoženemu pravnega branitelja. V sedanji situaciji je strokovno usposobljena samo obtožba, obtoženec pa nima

možnosti, da bi lahko s pomočjo svojega strokovnega zagovornika izpodbijal obtožbo.

Ugotavljali smo, da se vse premalo zanimamo za razloge, zakaj je delavec storil prekršek, zato menimo, da bi morala kadrovsko-socialna služba biti organizirana tako, da bi te probleme lahko sproti reševala. S primernim pristopom do človeka bi lahko kaznovanje omilili in v dokončni fazi bi zaradi večje produktivnosti dela imela koristi od tega tudi delovna organizacija.

6. V razpravi je bilo izkristalizirano mnenje, da bi naša delovna organizacija imela zdravnika, ki bi bil član kolektiva. Sindikat se bo zavzemal po samoupravnih organih in vodstvu podjetja za boljšo organiziranost in delo obratne ambulante.
7. Konferenca predlaga, da se tovarniški zbor naj zavzame za večjo udeležbo pri čezlani, ki bi naj ostala naši sindikalni organizaciji. Konkretno je bilo predlagano, da bi naj naši organizaciji ostalo 50 odst. članarine.

Novoizvoljeni izvršni odbor sindikalne organizacije OZD Tovarne aluminija se je že sestel na prvi seji, kjer je izvolil za predsednika Franca Emeršiča, za tajnika Nežiko Mohorko in predsednike komisij. Na tej seji je razpravljati tudi o sklepih letne konference in jih potrdil.

-in-

O naših invalidih, zdravstveni službi, rekreaciji delavcev in še kaj...

Za nami so letne konference osnovnih organizacij sindikata v organizacijah združenega dela, prav tako pa tudi letna konferenca tovarniškega zbora sindikata naše delovne skupnosti.

Medtem, ko smo v eni od prejšnjih števil našega tovarniškega glasila poudarjali pomen bodočega sestava sindikalnih vodstev, smo danes lahko že bolj konkretni, ker so nam znana prav vsa imena ljudi v novih vodstvih. Brez slehernega dvoma lahko trdimo, da je v teh vodstvih zopet opaziti pretežno večino ljudi, ki so že precej delali v sindikalni organizaciji, kar bi vsekakor morala biti tudi garancija za boljše bodoče delo v vseh organizacijah sindikata v OZD.

Na letnih konferencah — tako v OZD kot tudi na konferencah TZS — so vsi udeleženci v razpravah enotno ocenjevali minulo delo in ocene dopolnjevali z mnenji in s konkretnimi predlogi za bodoče delovanje, ki mora sloveti povsem na sprejetih sklepih teh konferenc. Proizvajalci so na množičnih sestankih poudarjali, da so pričeli izgubljati zaupanje v delo sindikata, če sistema tega dela ne bomo spremenili; odločno so zahtevali korenite spremembe v samih vodstvih OOS v OZD in v tovarniškem zboru.

Vsi sklepi letnih konferenc so izražali enotno mnenje in podporo članov pri bodočih akcijah sindikata, s trdnim prepričanjem, da bo leto 1973 nedvomno leto korenitih sprememb in premikov tudi na sindikalnem področju. Pohvalno je, da so, na primer, delegati na letni konferenci »Glinice« (verjetno tudi v drugih OZD) predvsem želeli vedeti, kakšno je bilo poslovanje v OZD »Glinica« v minulemu letu in kakšne so perspektive za nadaljnjo proizvodnjo glinice; zanimali so se za normative in vzroke previsokih normativov, zastavljali so vprašanja o bodoči usodi kalcinacije I in mešalnice, zahtevali so zaščito tam obstoječih strojev pred propadanjem in podobno.

Vse to in še marsikaj drugega je dalo vedeti vsem, da naš proizvajalec ni zainteresiran samo za področje delitve

dohodkov oziroma dohodkov, torej, da se še kako zanima za ostale probleme, zavedajoč se, da je le tako mogoče pričakovati tudi rešitve obstoječih problemov — kot je delitev OD v delovni skupnosti.

redu in pošteno opravili, kajti tudi taki sodelavci so dolžni sodelovati in pomagati pri reševanju naših problemov v zvezi s stabilizacijo in uspešnejšim vključevanjem v čimprejšnje odpravljanje negativnih pojavov v našem gospodar-

stvu. Naše odgovorne strokovne službe bodo zato morale okrepiti kontrolo nad opravljenimi deli, tako lastnih kot zunanjih izvajalcev, saj bo le tako mogoče govoriti o uspešnosti našega dela tudi na takih področjih, katerim smo doslej, žal, posvečali premalo pozornosti. Prav je, da so nas na take napake opozorili naši proizvajalci prav časa, ki za marsikoga pomeni izredno težavno preizkušnjo pri gospodar-

li premalo pozornosti, zato bo treba v novih delovnih programih to področje precej bolj obdelati in se v okviru razpoložljivih namenskih sredstev sprejetih dogovorov tudi dosledno držati.

O prehrani delavcev ali toplem obroku v tem sestavku ne bi več pisal, ker prav v tem času pripravljamo predlog, katerega bodo obravnavali v vseh OOS in DS po OZD. Potem se bodo odločili, kako ta problem urediti.

Obveščanje je bilo poglavje zase in se je kot rdeča nit vleklo v vseh razpravah na letnih konferencah. Od slehernega člana samoupravnih organov in članov vodstev OOS v OZD in TGA zahtevamo, da dosledno in povsem konkretno prenaša pomembnejše sklepe in da se tudi predhodno posvetuje s člani — volivci, kateri so ga izvolili, zlasti še, če gre za pomembnejše zadeve, pri katerih mora odločati ves kolektiv. Seveda pa mora biti vse to v duhu naših samoupravnih aktov in koristi podjetja kot celote.

Razne oblike obveščanja je treba prilagoditi tako, da bo naš proizvajalec dosledno, povsem resnično in konkretno obveščen o vseh dogodkih. Sami vidimo, kako kvarno in negativno vplivajo razne govornice, ki so izmišljene ali prirejene po okusu tistega, ki jih iznaša, saj so zato člani kolektiva že kar lagodni do vsega in se zato njihovo zanimanje do vsega v podjetju oddvaja od naših skupnih želja, naporov in smotrov v proizvodnji.

Ob navedenem pa je potrebno še enkrat poudariti, da je nujno potrebna sprememba v sistemu dela OOS v OZD in tudi v TGA. Preteklost nas je menda dovolj naučila in ne ustvarjamo si neakčnih iluzij, da nam bo vedno šlo tako naprej, kajti časi se hitro spreminjajo. Zato ne bi bilo prav, če bi nas prej ali slej čas prehitel, kajti takratno iskanje vzrokov in krivice verjetno ne bi pomenilo nobene koristi več. Če so člani sindikata na množičnih sestankih in letnih konferencah izražali željo po spremembi dela OOS, potem naj bo nam vsem to glavni napek pri sestavljanju delovnih programov, ki pa morajo biti dosledno izoblikovani v skladu z našimi samoupravnimi akti in zakoni, pri čemer pa je seveda neobhodno potrebno sodelovanje vsega članstva, saj je vsa odgovornost za uspešno in rodno delovanje sindikata skupna in za vse enaka — brez slehernih razlik.

Če nekdo krši in omalovažuje delo sindikata, mu kot članu ne more biti mesta v organizaciji, ki je delavska organizacija za zaščito koristi delovnega človeka pri njegovih vsakdanjih naporih za izvrševanje delovnih nalog.

S skupnimi močmi v novem obdobju novega sistema dela OOS — bomo dosegli zanesljivo uspeh.

F. M.

Iz strojne delavnice aluminija

Zanimivo je tudi dejstvo, da so odločno zahtevali od odgovornih služb, da okrepijo kontrolo nad deli, katere opravljajo razni zunanji sodelavci, kajti ni malo primerov, ko tako delo ni bilo v redu opravljeno ali pa je opravljeno površno in nestrokovno, čeprav moramo take storitve plačati, kot da so v redu in strokovno opravljene. Poudarjali so, da naša delovna skupnost ne sme biti nikakršna molzna krava za tiste, ki ne bi svojega dela v

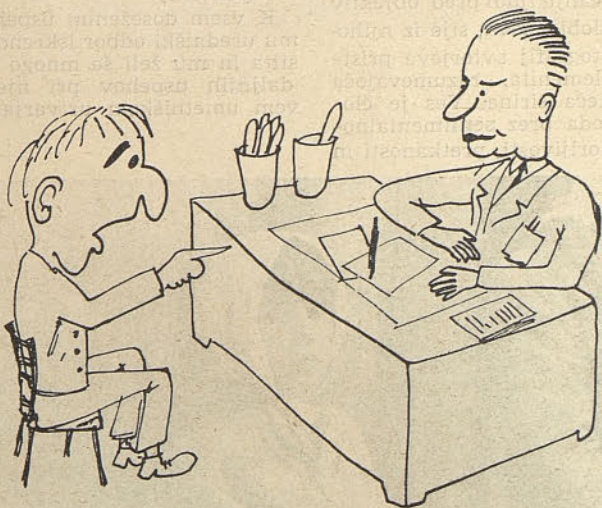
stvu. Naše odgovorne strokovne službe bodo zato morale okrepiti kontrolo nad opravljenimi deli, tako lastnih kot zunanjih izvajalcev, saj bo le tako mogoče govoriti o uspešnosti našega dela tudi na takih področjih, katerim smo doslej, žal, posvečali premalo pozornosti. Prav je, da so nas na take napake opozorili naši proizvajalci prav časa, ki za marsikoga pomeni izredno težavno preizkušnjo pri gospodar-

vedeni, se ne bodo smeli ponavljati, saj to ne vodi k učinkovitemu zdravlju naših delavcev, sami odnosi zdravnik — delavec pa bodo morali postati mnogo bolj humani.

Na eni od letnih konferenc v OZD je bilo tudi poudarjeno, da bi morali biti delavci, ki delajo v izmenah in gredo iz nočne službe, vzeti naprej in da bi v tej smeri morali še marsikaj spremeniti. Prav tako bo na tej relaciji moral biti uveden takšen human odnos, da bo v zadovoljstvo obeh, tudi v interesu naše delovne skupnosti, kajti delavec dobro plača svoje dajatve za socialno zavarovanje in mora zato tudi biti sprejet in obravnavan po vseh virih, katere mu priznava ustava — brez kakršnegakoli razlikovanja in podcenjevanja. Sindikalne organizacije bodo morale povedati in zahtevati svoje, se odločno boriti za vse delavčeve osnovne pravice.

Rekreaciji in prehrani članov naše delovne skupnosti je bilo na vseh sestankih in letnih konferencah posvečeno precej pozornosti, z zahtevo, da je delovnemu človeku potrebno nuditi tako rekreacijo, ki daje že vnaprej garancijo za uspeh; tega pa ni mogoče meriti samo v luči organizacije raznih izletov in podobnega, ker so prav taki izleti biti večkrat utrujajoči in niso imeli z rekreacijo sploh nobene zveze. To so bili razni izleti v oddaljene kraje, ki so potem povsem izgubili svoj osnovni namen in smoter. V preteklosti smo temu posveča-

Tolažba

Zdravnik tolaži bolnika: »Ne razburjajte se! Tudi jaz sem imel tako bolezen, kakršno imate vi, in kot vidite, sem sedaj popolnoma zdrav«.

Bolnik: »Da, da, toda vas je zdravil drugi zdravnik«.

V drugi polovici januarja je bil sestanek članov krajevne organizacije ZKS Kidričevo — z obširnimi dnevnimi redom. Člani so poslušali predavanje »JUGOSLOVANSKA IDEJA IN MEDNACIONALNI ODNOSI V JUGOSLAVIJI«. Predaval je Dimče STOJČEVSKI. Obravnavali so tudi vlogo osnovne šole v družbenem življenju. O obeh temah so tudi razpravljali.

Na tem sestanku so obravnavali akcijski delovni program, katerega je predložil sekretariat organizacije. Program je bil po razpravi v predloženi obliki sprejet, bralce pa želimo seznaniti s povzetki iz

tega programa.

Vodilo vsem akcijam bo pismo predsednika Tita in izvršnega biroja predsedstva ZKJ. Napotil iz pisma se morajo

bila poudarjena aktivnost in sodelovanje pri delu krajevne skupnosti; to morajo člani ZK podpreti v vseh njenih progresivnih prizadevanjih. Krajev-

Posebno pozornost bodo posvetili izbiranju kadrov za delo v družbeno-političnih organizacijah kraja.

V programu je posebno po-

najboljše mladince v članstvo ZKJ.

Delovni program obravnava tudi naloge in zadolžitve sekretariata organizacije. Poudarjena je tudi potreba po večji povezanosti s komitejem občinske konference ZKJ in večji informiranosti o delu tega organa.

Člani ZK morajo individualno spremljati notranjo in zunanjo politiko ter se tako izobraževati, organizirana pa bodo tudi posebna predavanja za vse člane.

Člani ZK se bodo zavzemali za čimboljše samoupravne odnose v upravljanju s stanovanjskim fondom, zlasti še pri formiranju novih organov Stanovanjske skupnosti Ptuj.

-in-

AKCIJSKI PROGRAM

KRAJEVNE ORGANIZACIJE ZK »DRAVSKO POLJE« — KIDRIČEVO

zavedati vse družbeno-politične organizacije; člani ZKS bodo sodelovali in pomagali pri političnem delu v vseh organizacijah v kraju. Posebej je

na organizacija ZKS bo koordinirala delo v SZDL in vseh drugih družbeno-političnih organizacijah krajevne skupnosti.

glavje o delu in aktivnosti mladine, o aktivnosti članov ZK pri njenem delu. Skupaj z organizacijo mladine si bodo prizadevali, da bi vključili

STOJAN KERBLER:

NOVI USPEHI IN PRIZNANJA

V zadnjem času je naš sodelavec in član kolektiva Stojan Kerbler, diplomirani elektroinženir, dosegel nekaj pomembnih uspehov in priznanj.

Da je tovariš Stojan že svetovno znani mojster umetniške fotografije, vemo danes vsi v podjetju. O njem pišejo vsi večji jugoslovanski časopisi in strokovne revije širom po sve-

dila tudi žirija mednarodne razstave »Sedmi kontinent« v Sibeniku.

Jugoslovanski foto klub, eden najbolj aktivnih v državi, »Natron« iz Maglaja je našemu mojstru podelil spominsko medaljo in diplomu častnega člana za zasluge na fotografskem področju Maglaja. Ob prelomu leta je zagrebška Ga-

Lahko bi še in še naštevati, saj je prav Stojan eden od najaktivnejših in najuspešnejših fotoamaterjev, kar jih pozna jugoslovanska umetniška fotografija. Naj navedemo samo, kaj je pisalo o njem »DELO« 3. februarja t.l.!

»Njegovi prikazi zgrabijo kot molitev ali kletev; pričevanja ponosne vdanosti ali neosve-

ščenega zoprvanja enoličnosti in tegobam, ki jih prenašajo in jih morajo — ljudje s teh fotografij. To so v po eno sliko vtisnjene usode. Stojan Kerbler je izjemen fotograf preprostega, zlasti kmečkega človeka, zakoreninjenega in zvestega zemlji in navaadam. Kerbler se je v tem virtuosno dovršil. Kljub skrajno izbranemu

pretiravanju. Svečanost fotografiranja prenaša na svoje fotografije in radi jih bomo imeli. Zapisal se je poslanstvu, ki zavezuje...«.

Delež Stojanovega dela in ustvarjanja je tudi v našem listu, saj se le malokateri tovrstni časopis lahko pohvali s

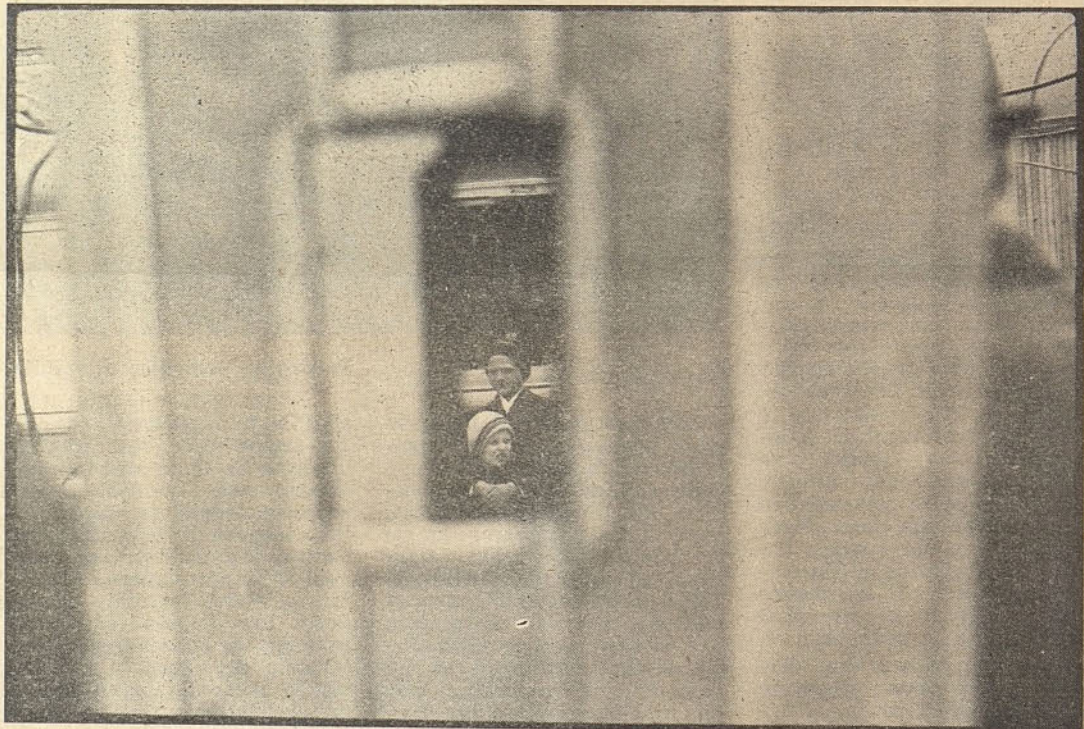

»Mladost«

tu. Ob koncu lanskega leta mu je Foto zveza Jugoslavije podelila diplomu mojstra fotografije. Pravkar je prejel še eno prvo nagrado na 18. mednarodni razstavi fotografije v mestu Yakima v ZDA, na kateri je sodelovalo 169 avtorjev. Vsekakor izreden uspeh!

Zlato medaljo mu je priso-

lerija umjetničke fotografije »Croatia concert« organizirala razstavo šesterice najboljših jugoslovanskih fotografov, med katerimi je tudi tovariš Kerbler. Na razstavi pod naslovom »OTROCI« je vsak sodeloval z 12 prispevki; štiri Stojanove pa vam tokrat predstavljamo.

»Gledalca«

in hkrati spontanemu, tudi izčiščenemu in preprostemu nadomeščanju ljudi pred objektiv v svetlobi dneva, sije iz njihovih fotografij avtorjeva pristna, plemenita, razumevajoča in čuteča širina. Ves je človek, toda brez sentimentalnosti, udorljivosti, pretkanosti in

tako kvalitetnim slikovnim materialom, na kar smo lahko res ponosni.

K vsem doseženim uspehom mu uredniški odbor iskreno čestita in mu želi še mnogo nadaljnjih uspehov pri njegovem umetniškem ustvarjanju.

-čk-

»Deklica iz Haloz«

»Deklica s kruhom«

Vabimo tovarniške strokovnjake

V POŽARNO-VARNOSTNI PREVENTIVI DELA 5 GASILCEV. DELO JE PORAZDELJENO NA IZMENE.

Dolžnost dežurnega gasilca je, da kontrolira po obratih, odpravlja pomanjkljivosti, ki bi lahko vplivale na nevarnost za nastanek požara, kontrolira ročne gasilne aparate, jih polni, poučuje delavce, kako ravnati z njimi in za katere vrste požarov so določeni aparati najbolj uspešni za gašenje.

V letu 1972 je bilo napolnjenih 148 ročnih gasilnih aparatov, od tega 96 PH-T 15, 42 CO₂ in 10 S 9. Ročne gasilne aparate PH-T 15 polnimo sami in z njimi nimamo posebnih preglavic, razen v zimskem času, ko temperatura pade pod 0°C. Najtežje je kontrolirati CO₂ aparate, ker so ventili zelo slabo izdelani, servisna služba pa tudi ne opraviči zupanja. So primeri, da so aparati opremljeni s plombami, rok polnjenja je zelo kratek, a ugotovimo, da je aparat popolnoma prazen.

Konkretno: 1. decembra 1972 ob 15. uri je nastal požar v kalcinaciji II na kotalkah. Ročni gasilni aparati, ki so namenjeni v tem objektu, so bili napolnjeni 29. septembra 1972. Od 5 CO₂ aparatov je delovalo eden in še ta — delno. Aparati so bili zablombirani. Ročne gasilne aparate CO₂ polni za nas Zavod za požarno in reševalno službo Celje.

Ta konkreten podatek sem navedel, ker večkrat pride do negodovanja na račun gasilcev, a gasilci praktično niso nič krivi. Večkrat se dogaja, da ročne gasilne aparate delavci izpraznijo brez potrebe, a to ne sporočijo gasilski službi. Dogaja se tudi, da posamezni delavci demontirajo kolesca ali ročaje z gasilnih aparatov.

Požari v letu 1972

24. 2. 1972 — goreli elektro kabli v kalcinaciji II,
3. 3. 1972 — goreli elektro kabli v elektrolizi — hala B,
26. 3. 1972 — gozdni požar ob skladišču mazuta; povzročitelj požara je bila lokomotiva,
3. 4. 1972 — sodelovali pri požaru v Jablanah,
27. 4. 1972 — gorelo olje v livarni pod indukcijsko pečjo,
21. 7. 1972 — požar na kabliah na žerjavu v elektrolizi 8 — hala B,
15. 9. 1972 — goreli elektro

- kabli na indukcijski peči v livarni,
19. 9. 1972 — manjši požar v kalcinaciji II — gorele kotanke,
11. 10. 1972 — v kotlarni gorel mazut pri nizkotlačnih kotlih,

16. 10. 1972 — začetni požar v skladišču vnetljivih tekočin,
1. 12. 1972 — požar v kalcinaciji II, gorelo pri kotalkah,
6. 9. 1972 — črpali vodo iz o-mehčalnice vode — zaradi mazuta, remonta.

Tu naj omenim požar, ki je nastal 16. oktobra 1972 v skladišču vnetljivih tekočin.

Vskladiščena je bila večja količina vnetljivih tekočin I, II. in III. nevarnostne stopnje. Ob prelivanju je prišlo do požara zaradi nepojasnjenega vzroka. Delavec — skladiščnik je dobil opekline po obrazu. Vnelo se je okrog 20 litrov bencina v neposredni bližini polnih sodov z vnetljivimi tekočinami, tako da je obstajala velika nevarnost, da bi se sodi segreli in bi nastala eksplozija. Vsa sreča v nesreči je bila, da sta v tem času bila v bližini Milan Mojzer, predsednik industrijskega gasilskega društva, ki je več gašenja požarov, saj je gasilec že od leta 1935 — in voznik avtomobila Franc Gerečnik, ki je tudi že v poklicu nekoliko seznanjen s tehniko gašenja. Pohvala o bema tovarišema je še večja zato, ker sta se sama izpostavila veliki nevarnosti. Navzočih je bilo tudi več ljudi, ki pa so dogodek samo opazovali iz varnostne razdalje.

Za skladišče take kapacitete to ni primerna lokacija, saj je v neposredni bližini sanitarno poslopje z obratno ambulanto, v kateri je večje število ljudi. Če bi prišlo do eksplozije, bi verjetno bili prizadeti ti prostori in obenem ljudje, ki so bili v njih.

Naj omenim, da zasedba delovnega mesta »skladiščnik z vnetljivimi tekočinami« ne ustreza osebam, ki so na tem delovnem mestu; ita nimata za to potrebne kvalifikacije iz požarne preventive od pristojnega organa, razen enega, ki ima delno kvalifikacijo.

Priporočam vodji skladišča, da to zadevo uredi po požarno-varnostnem inšpektorju pri SO

Ptuj.

Industrijsko gasilsko društvo v tovarni šteje 35 operativnih gasilcev, kar po številu zadostuje za potrebe tovarne, po kvalifikacijah pa ne, saj je v društvo včlanjen le en inženir in tehnik, kar je vsekakor premalo, da bi obvladali vso tehnologijo s področja požarnega varstva. Društvo bi želelo, da bi se mu pridružili strokovnjaki elektro stroke in kemije, ker prav na tem področju zastajamo.

Operativa ne misli s tem, da bi strokovnjaki, ki jih tako potrebujemo, bili vključeni v operativno delo, na vajah ali ob požarih, pač pa, da bi člani usposobili za gašenje požarov — predvsem tam, kjer je prisotna elektrika in razni plini.

Sestava gasilskega društva po gasilski strokovnosti je naslednja: 1 gasilski višji častnik, 1 gasilski višji častnik I. stopnje, 4 gasilski podčastniki I. stopnje, 2 gasilska podčastnika, 22 gasilcev I. stopnje in 5 gasilskih pripravnikov.

Industrijsko gasilsko društvo ima svoj požarni okoliš, strogi okoliš pa je tovarna s tovarniškimi objekti izven žice (družbena prehrana, kino dvorana in garaže v naselju I), kakor tudi gozdovi, last tovarne.

Ker pri krajevni skupnosti Kidričevo ne obstaja gasilsko društvo, je industrijsko gasilsko društvo prevzelo v svoje operativno požarno področje tudi naselje I in naselje II, grad, Staro postajo in vas Njiverce. Mislim, da ni potrebna večja obrazložitev o tem, kot je to, da tukaj stanujejo večinoma naši delavci, katerih težko pridobljeno premoženje ne moremo prepustiti stihiji požara.

Na klic »na pomoč« od delavcev milice sodelujemo pri raznih akcijah — tudi izven tega okoliša, pač pod pogojem, da je v tovarni dovolj gasilcev, dovolj gasilskega orodja in gasilnih sredstev.

Industrijski gasilci sodelujejo kot prostovoljna enota tudi na raznih tekmovanjih (med-tovarniška, občinska in republiška).

Na takih tekmovanjih si gasilci pridobijo precej znanja, katerega uspešno izkoristijo

KURENT — ta predstavnik nepotvorjene šegavosti in pristnega ljudskega veselja — se bo kmalu spet pojavil na VELIKEM KURETOVANJU na ptujskih ulicah. Blizajo se namreč pustni dnevi in tako bo spet oživel ta stalen sinonim pustnega humora v naših krajih.

pri raznih operativnih akcijah.

Društvo ima tedensko po enkrat praktične vaje ali teorijo iz gasilske literature.

V letu 1972 je bilo 50 rednih vaj; vaje so bile kar zadovoljivo obiskane, tekmovalna desetina pa je imela še 12 izrednih vaj za priprave na republiško tekmovanje v industriji.

Desetina je zasedla med 62 desetlinami 32. mesto, kar je zadovoljivo v tako ostri konkurenci.

Sestava industrijskega gasilskega društva TGA »Boris Kidrič« Kidričevo po funkciji v društvu, po gasilskem strokovnem činu, po kvalifikaciji izven društva, starosti in letih staža v gasilstvu:

1. Milan MOJZER, predsednik društva, gasilec I. stopnje, VKV mizar, star 58 let, gasilec od leta 1935.
2. Andrej TOPLEK, poveljnik društva, višji gasilski častnik, gasilski tehnik, star 50 let, gasilec od leta 1947.
3. Ferdo ZUPANČIČ, tajnik društva, gasilski podčastnik I. stopnje, kovinostrugar, stare 40 let, gasilec od leta 1957.
4. Alojz MAJČEN, podpoveljnik društva, gasilski častnik I. stopnje, poklicni gasilec, star 43 let, gasilec od leta 1948.
5. Anton KOKOL, član upravnega odbora društva, strojni referent, gasilec I. stopnje, strojni tehnik, star 54 let, gasilec od 1947. leta.
6. Stane TONEJC, član nadzornega odbora društva, gasilec I. stopnje, dipl. inženir strojništva, star 67 let, gasilec od leta 1947.
7. Rudi ARNEJČIČ, predsednik nadzornega odbora, strojnik-gasilec I. stopnje, KV šofer, star 54 let, gasilec od leta 1964.
8. Otmar VEDLIN, član upravnega odbora (sanitarni referent), gasilec I. stopnje, PKV gličar, star 43 let, gasilec od leta 1960.
9. Frido KRNEZA, vodnik voda, gasilski podčastnik I. stopnje, poklicni gasilec, star 47 let, gasilec od leta 1948.
10. Ivan JUS, vodnik voda, gasilski podčastnik I. stopnje, poklicni gasilec, star 51 let, gasilec od leta 1948.
11. Tomaž MILOŠIČ, član upravnega odbora, gasilec I. stopnje, strojevodja, star 53 let, gasilec od leta 1954.
12. Viktor ZNIDAR, član upravnega odbora (šofer-strojnik), gasilec I. stopnje, KV gličar, star 38 let, gasilec od leta 1952.
13. Matevž SKOK, član upravnega odbora (praporščak), gasilec I. stopnje, KV varilec, star 46 let, gasilec od leta 1957.
14. Albin RANFL, član, gasilec I. stopnje, PKV elektrolizer, star 47 let, gasilec od leta 1957.
15. Avgust ZEMLIČ, član upravnega odbora

društva, gasilec I. stopnje, KV varilec, star 40 let, gasilec od leta 1957.

16. Drago DODLEK, član, šofer, gasilec I. stopnje, KV strojni ključavničar, star 42 let, gasilec od leta 1958.

17. Alojz ROŽMAN, član, gasilec I. stopnje, PKV gličar, star 37 let, gasilec od leta 1960.

18. Ciril KUŽNER, član, gasilec I. stopnje, žerjavovodja, star 52 let, gasilec od leta 1961.

19. Vinko SVENSEK, desetar, gasilski podčastnik I. stopnje, PKV elektrolizer, star 38 let, gasilec od leta 1961.

20. Djuro HORVAT, član, gasilec I. stopnje, vratar, star 48 let, gasilec od leta 1964.

21. Geza VITEZ, član, gasilec I. stopnje, KV kovač, star 45 let, gasilec od leta 1964.

22. Anton KOKOL ml., član upravnega odbora, gasilec I. stopnje, kovinostrugar, star 26 let, gasilec od leta 1964.

23. Franc GODEC, član, gasilec I. stopnje, PKV elektrolizer, star 23 let, gasilec od leta 1968.

24. Avgust ŠIBILA, član, gasilec I. stopnje, elektrolizer, star 30 let, gasilec od leta 1969.

25. Franc ŠTEFANČIČ, član, gasilec I. stopnje, PKV elektrolizer, star 27 let, gasilec od leta 1968.

26. Ignac MILOŠIČ, član upravnega odbora, gasilec I. stopnje, ključavničar, star 26 let, gasilec od leta 1964.

27. Jože ŠKRILA, član, šofer, gasilec I. stopnje, elektrolizer, star 30 let, gasilec od leta 1966.

28. Ivan ŠKRILA, član, gasilec I. stopnje, KV žel. transp. delavec, star 29 let, gasilec od leta 1966.

29. Franc PRIMOŽIČ, član, gasilski pripravnik, delavec, star 22 let, gasilec od leta 1970.

30. Jože ŠTEFANČIČ, član, gasilski pripravnik, PKV elektrolizer, star 24 let, gasilec od leta 1970.

31. Marjan RAMPRE, član, gasilski podčastnik, KV elektroinstalater, star 23 let, gasilec od leta 1970.

32. Vinko MILOŠIČ, član, gasilski podčastnik, KV elektroinstalater, star 20 let, gasilec od leta 1971.

33. Zvonko KAJIČ, član, gasilec I. stopnje, KV ključavničar, star 24 let, gasilec od leta 1965.

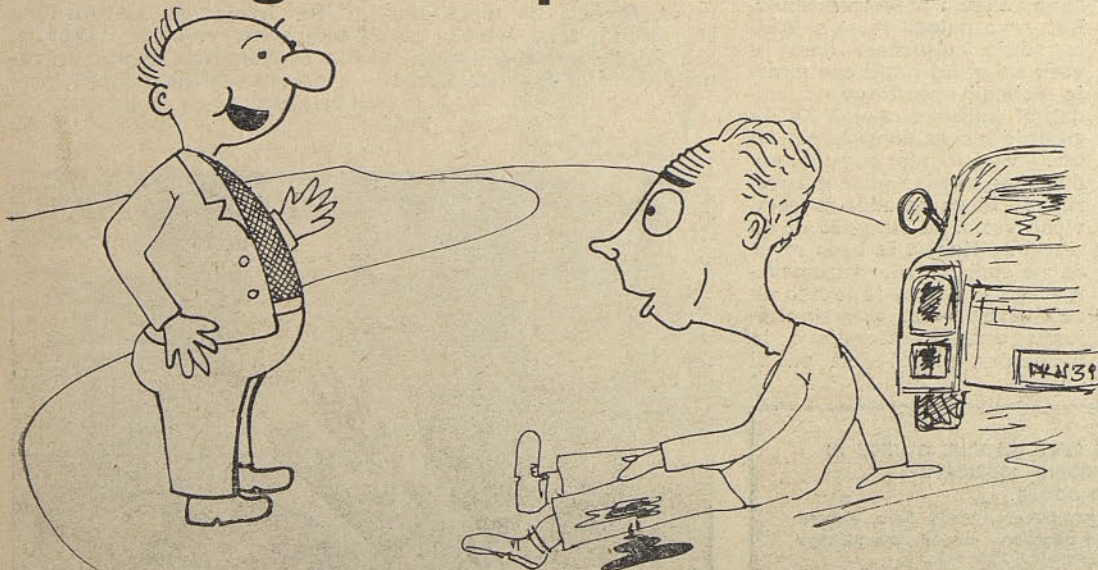
34. Zvonko LESKOVAR, član, gasilski pripravnik, delavec, star 22 let, gasilec od leta 1971.

35. Jože PIHLER, član, gasilski pripravnik, KV elektrolizer, star 38 let, gasilec od leta 1972.

S tem je podana bežna slika o delovanju industrijsko-gasilskega društva v TGA Kidričevo za leto 1972 in o njegovem sestavu.

AT

Nezgoda na poti v službo

»Ne morem vam obvezati zlomljene noge, sem namreč živinozdravnik.«

»No, saj jaz pa sem osel, ker sem šel pijan v avto!«

Uspehi, katerim dodajmo nove!

Krajevna skupnost Kidričevo je lansko leto nedvomno zaključila z uspehom, kateremu ni prigovora in na katerega so lahko ponosni prav vsi občani, ki so vložili mnogo truda in sredstev za čimboljše urejenost svojega kraja ali določenega območja, na katerem živijo.

Cepprav ne bomo mogli nanizati prav vsega, kar je bilo lani storjenega, pa je vendar prav, da malce obudimo spomine tudi za nazaj, ne morda zato, ker bi hoteli kogarkoli popularizirati, temveč zato, da bi nam vsem doseženi uspehi dali še več volje in poleta za reševanje še preostale problematike.

Ena od prav gotovo največjih zmag in uspehov, ki jih je krajevna skupnost dosegla, je bilo asfaltiranje cest v Apačah, Njivercah, naselju Kidričevo II, tudi v naselju Kidričevo I in od železniške postaje do glavne ceste. Prav gotovo je bila velik uspeh brez dvoma tudi proslava 60-letnice rojstva in 19. obletnice smrti revolucionarja — B. Kidriča, katere je tudi dala povod za to, da sta krajevna organizacija SZDL in ZB Kidričevo sklenila predlagati svetu krajevnih skupnosti, da bi naj letos začeli še z eno množično akcijo, pri kateri bi naj sodelovali prav vsi občani krajevnih skupnosti.

Ze v prejšnji številki je bilo napisanih nekaj vrstic o uspehu pobiranja sredstev med občani, kjer je bilo tudi objavljeno, da bomo vse naše člane kolektiva in bralce o tej veliki in pomembni akciji sproti obveščali, prav o vsem, kar se dogaja na tem področju.

Danes lahko dodatno sporočimo še to, da se je vsota zbranih sredstev povečala že na 18.000 N dinarjev (toliko je bilo sredstev na dan 4. januarja 1973, ko je odbor za postavitev spomenika imel svojo IV. redno sejo); torej je vsekakor že dovolj jasno povedano, kako poteka ta akcija. Ob tej priložnosti bi omenil še to, da je odbor na tej svoji seji med drugim obravnaval tudi osnutek značke, katerega je izdelala ena od učenk šole »Boris Kidrič«, ga tudi sprejel in sklenil, da je treba najti najugodnejšega ponudnika, ki bi značko izdelal, da bi jo pričeli prodajati tudi po raznih šolah, s katerimi ima šola »Boris Kidrič« tesne bratske odnose. To velja predvsem za šole iz bratskih republik.

Prav posebno zanimiva je bila razprava glede določitve lokacije, na kateri bi naj stal spomenik pokojnemu Borisu Kidriču. Ze na eni od prejšnjih sej so se namreč predstavniki družbeno-političnih organizacij sporazumeli, da je najbolj primerno mesto med zdravstvenim domom in osnovno šolo, medtem ko so pozneje prispeli tudi predlogi občanov, da bi naj spomenik stal ob glavni cesti in trgovini — ob pespoti proti tovarni. Ker so bila mnenja deljena, je bila še najbolj idealna rešitev v tem, da bi izvedli med občani anketo, s katero bi se naj občani dokončno odločili za prostor, na katerem naj bi stal spomenik. V času, ko pišem ta sestavek, anketa še vedno traja.

Ne bi bilo prav, če bi izpustil še nekaj, kar je storila krajevna skupnost za

svoje starejše občane. Ze pred dvema letoma je bilo sklenjeno, da bo ob koncu leta organiziran sprejem za starejše občane, da bi tako nekako ohranili zvezo med starejšimi in mladimi. Prvi tak sprejem pred dvema letoma je bil zelo dobro pripravljen, vendar so, žal, takrat prišli v poštev le tisti, ki so bili starejši od 70 let. Zato je svet krajevnih skupnosti sklenil, da za drugo srečanje pridejo v poštev starejši občani od 60 let dalje. Zato je tudi bilo na drugem sprejemu, ki je bil 26. decembra 1972 v veliki dvorani TGA, na seznamu kar 260 starejših občanov. Zal, vsi niso mogli priti, ker je bolezen tudi v njihovih vrstah močno gospodarila — predvsem gripa. Lep kulturni program, ki so jim ga pripravili otroci iz vrta in osnovne šole, jih je zelo razveselil, predsednik krajevnih skupnosti pa se jim je v krajšem nagovoru zahvalil za ves njihov prispevek za razvoj in uspehe, ki so bili doseženi na celotnem območju krajevnih skupnosti — tudi z njihovo pomočjo. Ob skromni zakuski so šestim najstarejšim podelili darilne pakete, prav tako pa tudi šestim najbolj socialno ogroženim.

Seveda pa je vse to le delček tistega, kar je bilo storjeno v lanskem letu, o čemer so se lahko prepričali predvsem vsi tisti, ki stanujejo v naselju I ali II. Omeniti moramo namreč, da zelo dobro delujejo novoformirani krajevni odbori na vseh območjih krajevnih skupnosti, saj so prav ti mnogo pripomogli k boljšemu in načrtnemu urejanju svojega kraja, ki tako vse bolj spreminja, iz leta v leto, svojo zunanjo podobo. Ne gre prezreti prizadevanja sve-

ta krajevnih skupnosti za tem, kako čimprej urediti rekreacijski center, pri katerem je vsekakor največ poudarka na novem bazenu olimpijskih razmerij; ta bi za Kidričevo pomenil mnogo več, kot si to nekateri danes predstavljajo, saj je to najbolj konkretno videti in občutiti v kopalni sezoni, ko so vroči dnevi in je sedanje letno kopališče zares mnogo — mnogo premajhno.

Se in še bi lahko naštevali, toda prav gotovo je mnogo bolje, če govorijo dejstva, ki so vidna in katerih ni mogoče zanikati, niti jih prikriti. Ne navsezadnje je tudi zelo pomembno izredno tesno in dobro sodelovanje med krajevno skupnostjo in družbenopolitičnimi organizacijami, kar še predvsem velja za SZDL, čeprav nekateri takega sodelovanja ne vidijo ali pa ga nočejo. Prav bi bilo, da bo tako in še močnejše sodelovanje utrjevano tudi letos in da bi se prav vsi skušali prizadevati čimlepe in čimbolje urediti svoj kraj — svojo krajevno skupnost.

Se je problemov, ki čakajo rešitve, predvsem še nekaj odsekov cest za asfaltiranje; ti bi naj prišli na vrsto verjetno še letos, toda za to so potrebne uspešne akcije. Če bo tako, potem bomo tudi v bodoče lahko govorili o novih doseženih uspehih na vseh področjih krajevine samouprave.

F. M.

Bojan Stanič daroval kri 27-krat

Zadnje krvodajalske akcije, 5. decembra 1972, se je udeležilo 26 članov našega kolektiva: Peter Čulibrk, Bojan Stanič, Anton Žerak, Franc Bračtuša, Jakob Zajšek, Vinko Dovčar, Jože Predikaka, Tomo Miličević, Mirko Mernik, Anton Malek, Ivan Munda, Marjan Serdinšek, Franc Klínger, Lovro Zajšek, Ivan Kosi, Martin Ivanuša, Daniel Colnarič, Mirko Medved, Janko Reš, Viktor Bigec, Štefan Bezjak, Anton Kokol, Anton Medved, Vinko Klasinc, Janez Kristovič, Franc Drevenšek.

Zelo razveseljivo je to, da so se te akcije udeležili zopet novi krvodajalci, ki so pravilno doumeli njen pomen. Zavedajo se, da se težke prometne in obratne nesreče dogajajo nepričakovano in — na žalost — zelo pogosto. Dostikrat je tako hudo, da ponesrečenec potrebuje za obstanek pri življenju tudi po več litrov krvi. Ne mislimo, koliko oseb je potrebnih za to količino krvi, če je ob vsaki akciji odvzeto krvodajalcu povprečno 350 gramov.

TOVARIŠ BOJAN STANIČ
JE DAROVAL KRI ŽE 27-krat

Te grame krvi vsak zdrav državljan 3. do 4-krat letno lahko pogreša in jih tudi nadoknadi brez bolečin in v zelo kratkem času.

Sodelavec, mogoče bi ravno gramu tvoje krvi pripomogli, da bo ozdravel poškodovani oče ali mati ali pa bi zadoštovali za menjavo, katero potrebujejo težko pričakovani novorojenčki.

Prijavi se torej poverjeniku v svoji delovni enoti za naslednje akcije 28. februarja in 21. marca 1973.

Še hvala za prostovoljne prispevke, posebno v upravi, in za članarino, čeprav jo večina nas plačuje v krajih prebivališča.

N. M.

Podprajmo razvoj tudi na kulturnem področju

Krajani Kungote - dober vzgled

V naši delovni skupnosti je zaposlenih tudi precejšnje število delavcev iz krajev Kungota in Apače, torej z dveh območij KS Kidričevo, kateri pa sta po svoje zelo zanimivi, predvsem še zaradi svoje izredne aktivnosti na področju kulturno-prosvetne dejavnosti.

Minuli občni zbor kulturno-prosvetnega društva v Kungoti je pokazal, da je v tem kraju praktično vsa vas vključena v kulturno življenje. V vasi Apače pa so ustanovili novo KPD z veliko željo, da bi si čimprej postavili kulturni dom, kateri bi vaščanom služil za razne prireditve, sestanke in podobno.

Toda omenimo najprej nekaj zanimivih podatkov o delovanju KPD Kungota, zabeleženih na njihovem občnem zboru. Medtem ko v vasi že obstajata moški pevski zbor in dramska sekcija, pa so se na občnem zboru dogovorili, da bodo ustanovili še harmonikarsko sekcijo, šahovsko sekcijo, nadalje mešani mladinski in pionirski pevski zbor, pa še in še.

Ti skromni podatki pa dovolj zgovorno dokazujejo veliko voljo in požrtvovalnost vaščanov tega kraja, ki se povsem zavedajo, da je treba poleg vsega ostalega skrbeti tudi za kulturno življenje in da je prav tej panogi potrebno dati vso podporo.

Mnogi člani naše delovne skupnosti, ki žive na širšem območju KS Kidričevo, dobro poznajo ta kraj in vedo, da so si občani s prostovoljnimi prispevki in delom postavili lep kulturni dom v katerem so razne prireditve, sestanke in zbori. Ko so razpravljali o delovnem programu za bodoče, so sočasno predložili predračun stroškov za razna dela pri urejanju dvorane, v kateri nameravajo urediti oder, ogrevanje prostorov, inventar in podobno; precej so uredili že do-

slej, za to, kar pa še bodo, bi potrebovali po predračunu celih 14 milijonov din. Vsekakor vseh sredstev ne bodo mogli dobiti letos, zato pa bodo s tistimi, katere bodo dobili, uredili najprej najnujnejše znotraj doma.

Pri tem jim bo finančno pomagala občinska zveza kulturno-prosvetnih društev in po njej morda tudi ostali, sami bodo zbrali določen del sredstev, računajo pa tudi še na pomoč drugih organizacij in društev.

Ze dosedaj jim je precej pomagala KS Kidričevo, s skromnim deležem v obliki dotacije pa je soudeležen že tudi naš kolektiv. Vsekakor pa je tudi v bodoče dolžnost nas vseh, da podpremo take in podobne akcije, ki so, poleg urejanja osebnega standarda, še kako potrebne nam vsem!

Kot sem že uvodoma omenil, pa tudi na drugem koncu KS ne stojijo križem rok, ampak pridno delajo, saj so pred nedavnim ustanovili kulturno-prosvetno društvo v vasi; vanj se je včlanilo precej vaščanov. Kot prvo nalogo so si naložili izgradnjo kulturnega doma v vasi, saj sedaj praktično nimajo nobenih prostorov za nadaljnji kulturni razvoj. Za izgradnjo takega doma bi morali imeti vsaj 60 starih milijonov dinarjev, vendar so se dogovorili, da bi ga zgradili za polovično vsoto, za okrog 25 do 30 starih milijonov, če bodo seveda naleteli na tako razumevanje vaščanov, kot je to bilo ob asfaltiranju cest v vasi, urejanju cestne razsvetljave in podobnim, precej dela pa bi

seveda opravili s prostovoljnimi delom.

Razumljivo je, da so, kot drugod, tudi tukaj vprašljiva sredstva in mnenja vaščanov, med katerimi je sicer večina za tako akcijo, so pa nekateri tudi proti njej. Po dosedanjih izkušnjah pa sodijo, da bodo uspeli tudi v tej akciji in dobili svoj kulturni dom, ki ga taka vas, kot so Apače, zares nujno potrebujejo.

Vse družbeno-politične organizacije na območju Krajevnih skupnosti Kidričevo morajo skupno s KS podpreti take akcije, sicer v okviru svojih možnosti, kajti kultura je neločljivi del našega vsakdanjega življenja in nujna postavka v razvoju naše socialistične družbe. Brez dvoma pa smo lahko samo veseli, da poleg ostalih uspehov na raznih delovnih področjih dosegamo uspehe tudi v kulturi in prosveti prav v KS Kidričevo, na območju Dravskega polja torej. To nas samo še bolj obvezuje, da moramo take akcije podpreti moralno, še bolj pa materialno, saj se tudi take naložbe prej ali slej bogato obrestujejo in nam vračajo določene koristi.

F. M.

ZAHVALA

Ob nepričakovani, prerani izgubi dragega moža in očka

MILANA ULESA

se iskreno zahvaljujem njegovim sodelavcem iz OZD Elektroobrat: tov. Jožetu Šeguli, Mirku Adamčiču, Benu Vehovarju in Ivanu Krajncu, tovarniškemu odboru sindikata, godbi na pihala, pevskemu zboru, vsem prijateljem in znanecem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti, okrasili njegov prerani grob z venci in cvetjem, govornikom za poslovnice besede in vsem, ki so nama izrekli sožalje in so sočustvovali z nama.

Žalujoča žena Marija s sinom Milanom

ZAHVALA

Ob nenadni in boleči izgubi ljubljene moža in očka

MIRKA PETKA

iz Nove vasi pri Ptuj

se najtopleje zahvaljujem vsem, ki so nam v teh težkih trenutkih stali ob strani in nam pomagali.

Predvsem se zahvaljujem osnovni organizaciji sindikata TGA Kidričevo za izkazano pomoč, pevčemu, godbi, govornikom in sodelavcem TGA Kidričevo, nadalje združenju šoferjev in avtomehnikov Ptuj.

Zahvaljujem se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem, ki so ga spremljali na zadnji poti, z nami sočustvovali in mu darovali cvetje.

Žalujoči: žena Angelca, hčerki Jelka, Nadica, bratje in sestre z družinami in ostalo sorodstvo

IZDAJA CENTRALNI DELAVSKI SVET TOVARNE GLINICE IN ALUMINIJA »BORIS KIDRIČ« KIDRIČEVO

UREDNIŠKI ODBOR:

Franc Vrlič — predsednik, člani: Ivan Mazera, Vlado Šerc, Konrad Rižnar, dipl. inž. Stojan Kerbler in odgovorni urednik tovarniškega časopisa — Stane Tonejc, dipl. inž.

Tisk: ZGP »Pomurski tisk« v Murski Soboti.

Člani kolektiva in upokoenci dobivajo list brezplačno.

Rokopisov in slik ne vračamo.

Čiščenje gorilca